

หลักความเชื่อของอะฮ์ลุลสุนนะฮ์วัลญะมาอะฮ์

﴿عقيدة أهل السنة والجماعة﴾

[ไทย - Thai - ไทลันดี]

เชคมุหัมมัด บิน ศอลิหฺ อัล-อุษัยมีน

แปลโดย : ชุฟอัม อุษมาน

ผู้ตรวจทาน : ชุกรีย์ นูร์ และ ยูซุฟ อบูบักร์

ที่มา : มหาวิทยาลัยอิสลามยะลา

2011 - 1432

IslamHouse.com

﴿عقيدة أهل السنة والجماعة﴾

« باللغة التايلاندية »

فضيلة الشيخ محمد بن صالح العثيمين

ترجمة: صافي عثمان

مراجعة: شكري نور ويوسف أبوبكر

المصدر: جامعة جالا الإسلامية

2011 - 1432

IslamHouse.com

หลักความเชื่อของอะฮ์ลุลสุนนะฮ์วัลญะมาอะฮ์

คำนิยาม

จุฬาราชมนตรี

การสรรเสริญทั้งหมดล้วนเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ พระองค์ผู้ทรงสร้างมนุษย์บนพื้นฐานแห่งสามัญสำนึกที่ถูกต้องและอุดมคติที่เป็นจริง ขอความสุซฮ์สวัสดิ์จงบังเกิดแก่ศาสนทูตของพระองค์ นบีมุฮัมมัดผู้ที่ได้ใช้ชีวิตไปตามสามัญสำนึกและอุดมคติอันถูกต้องดังงามในทุกโมงยามของชีวิตและได้แสดงตนเป็นแบบอย่างอันประเสริฐแก่มนุษยชาติทั้งหมด

ข้าพเจ้าเขียนคำนิยามนี้ ภายหลังจากเกิดอุทกภัยและวาทภัยในพื้นที่ภาคใต้ของประเทศไทยใหม่ๆ หมายว่า ข้าพเจ้าได้รับบทเรียนจากภัยพิบัติครั้งนี้ว่า เพราะมนุษย์ใช้ชีวิตไม่สอดคล้องสมดุกับระบบธรรมชาติ จึงต้องรับผลอันเลวร้ายนั้น ระบบธรรมชาติเป็นเรื่องละเอียดอ่อนลึกซึ้งยากเกินกว่าจะเข้าใจได้เพียงความรู้ผิวเผิน ซึ่งมักถูกแยกส่วนและไม่บูรณาการ มนุษย์มักเข้าใจธรรมชาติในฐานะวัตถุสิ่งของที่เกิดขึ้นเอง โดยไม่มีผู้สร้าง ความเชื่อเช่นนี้นำไปสู่การปฏิบัติต่อธรรมชาติอย่างไม่ถูกต้อง ประหนึ่งว่ามนุษย์เองเป็นผู้ที่สามารถควบคุมทุกสรรพสิ่งในโลกได้ ในที่สุดก็นำไปสู่การทำลายธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างรุนแรงและผลของการทำลายเหล่านั้นก็ย้อนกลับมาทำลายมนุษย์อย่างเจ็บปวดเช่นกัน

ความเชื่อที่เบี่ยงเบนนำไปสู่พฤติกรรมที่เบี่ยง และความเชื่อที่ผิดพลาดก็นำไปสู่ผลลัพธ์อันน่าสะพรึงกลัวอย่างที่เห็น มีการเรียกร้องให้ป้องกันและแก้ไขปัญหาต่างๆ นานา แต่ตราบดีที่มนุษย์ยังต้องอยู่กับธรรมชาติอย่างมีอาจหลีกเลี่ยง ขณะเดียวกันกลับมองธรรมชาติอย่างแยกส่วนกับผู้ทรงสร้างธรรมชาติ ตราบนั้นความวิบัติเสียหายจะยังเกิดอยู่มิหยุดหย่อน เพราะสภาพเดิมๆ จะไม่เปลี่ยนแปลง หากคนเราไม่เปลี่ยนความคิดและความเชื่อเสียก่อน

ความเชื่อที่ถูกต้องย่อมสอดคล้องกับระบบธรรมชาติ ระบบธรรมชาติที่ว่าละเอียดลึกซึ้งแล้ว การแสวงหาความเชื่อที่ถูกต้องและสอดคล้องกับธรรมชาติเพื่อให้จิตใจได้ยึดมั่น ยิ่งละเอียดลึกซึ้งกว่า และเราไม่อาจหวังให้มนุษย์ซึ่งมีข้อจำกัดและจุดอ่อนมากมายมาสอนความเชื่อที่ถูกต้องแก่เราได้ ความเชื่อที่ถูกต้องและสอดคล้องกับธรรมชาติต้องมาจากผู้สร้างธรรมชาติเอง คือ เอกองค์อัลลอฮ์ (สุบหานะฮ์) เท่านั้น

ข้าพเจ้าหวังว่าหนังสือเล่มนี้ของ **เชคอุษัยมิน** จะเป็นหนึ่งในประทีปส่องทางให้แก่ผู้แสวงหาความเชื่อหรืออุดมคติที่ถูกต้องเป็นจริง เพราะเป็นหนังสือที่รวบรวมคำสอนจากพระดำรัสของอัลลอฮ์ (สุบหานะฮ์) และวจนะของศาสนทูต (คือลิลลลอฮ์อะลยฮิวะสัลลิม) มาเรียบเรียงเป็นตัวหนังสือ เมื่อมีที่มา

จากอัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ จึงยอมไม่มีความผิดพลาดเบี่ยงเบนแฝงอยู่ หากจะมีก็เป็นแต่เพียงความเข้าใจที่ผิดพลาดคลาดเคลื่อนของผู้ศึกษาเอง หรืออาจเกิดจากการถ่ายทอดใจความภาษาหนึ่งสู่อีกภาษาหนึ่งก็ได้

ข้าพเจ้าขอให้อัลลอฮ์ทรงประทานผลประโยชน์อันมหาศาลแก่หนังสือเล่มนี้ และขอให้ทรงตอบแทนความดีงามแก่ผู้เขียน ผู้แปล และผู้มีส่วนร่วมทุกท่านให้มหาศาลยิ่งกว่า และหวังว่าจะมีหนังสือดีๆ ที่บอกเล่าความเชื่อที่ถูกต้องผ่านการอธิบายปรากฏการณ์ธรรมชาติที่เกิดขึ้นกับมนุษย์ออกมาบ้างในโอกาสต่อไป อามีน

(นายอาศิส พิทักษ์คุมพล)

จุฬาราชมนตรี

คำนิยม อธิการบดีมหาวิทยาลัยอิสลามยะลา

อัลหัมดุลิลลาฮฺ ขอสรรเสริญเอกองค์อัลลอฮฺ ผู้ทรงสร้างมนุษย์และประทานปัจจัยต่างๆ ในการดำรงชีวิต พร้อมทั้งทรงชี้แนะและกำหนดแนวทางอันเที่ยงตรงให้เราได้ใช้เป็นวิถีในการแสดงตนเป็นบ่าวของพระองค์ ไม่ว่าจะเป็นหลักความเชื่อหรือหลักปฏิบัติต่างๆ ที่มีอยู่ในคำสอนของอิสลามอันเป็นศาสนาแห่งพระองค์

แท้จริงแล้ว หลักความเชื่อหรือที่เรียกว่า “อะกีดะฮฺ” นั้น คือพื้นฐานสำคัญในชีวิตของมนุษย์ เพราะจากหลักความเชื่อนี้เองที่จะทำให้มนุษย์สามารถกำหนดแนวทางการประพฤติปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม ในการเคารพอิบาดะฮฺต่ออัลลอฮฺ และยังส่งอิทธิพลต่อพฤติกรรมต่างๆ ของมนุษย์ในทุกๆ กิจกรรมการดำรงชีวิตของเขาอีกด้วย

ในอิสลาม หลักความเชื่อที่ถูกตั้งซึ่งมุสลิมทุกคนจำเป็นต้องยึดถือ นั่นคือหลักความเชื่อที่มาจากองค์อัลลอฮฺเจ้า พระผู้อภิบาลแห่งสากลจักรวาล ผู้ทรงสร้างทุกสรรพสิ่งรวมทั้งมนุษย์ทั้งหมด ซึ่งพระองค์ได้ประทานหลักความเชื่อดังกล่าวลงมาในรูปของการประทานวะฮยูหรือวิวรณ์ผ่านมายังศาสนทูตของพระองค์ การที่อัลลอฮฺได้ประทานหลักความเชื่อดังกล่าวลงมาเพื่อให้มนุษย์ได้ใช้ยึดถือและปฏิบัติ ย่อมเป็นเครื่องหมายว่าสิ่งดังกล่าวนี้มีคุณค่าที่อันยิ่งใหญ่หลวงยิ่ง และนับเป็นบุญคุณอันล้ำพันประการหนึ่งที่พระองค์ทรงอำนวยให้แก่ปวงบ่าวได้ใช้เป็นแนวทางในการดำรงชีวิตของพวกเขาบนโลกนี้

โดยแท้จริงแล้ว คนอื่นนอกจากอัลลอฮฺพระผู้ทรงสร้างทุกสรรพสิ่ง ไม่สามารถที่จะกำหนดหรือคิดค้นหลักความเชื่อขึ้นมาเองได้ เพราะมีเพียงอัลลอฮฺเท่านั้นที่ทรงรอบรู้ถึงสภาพความเป็นจริงของบ่าว และความประสงค์ของพระองค์ที่มีต่อบ่าวทั้งหลาย สิ่งอื่นนอกจากพระองค์มีอาจที่จะล่วงรู้ข้อเท็จจริงใดๆ ได้อย่างถูกต้องหากพระองค์ไม่ทรงบอกเล่าหรือแจ้งให้ทราบ

ดังนั้น หลักความเชื่อที่ถูกตั้งก็คือหลักความเชื่อที่กำหนดโดยพระองค์อัลลอฮฺ ผ่านการเผยแผ่และอธิบายโดยศาสนทูตของพระองค์ และเมื่อใดที่เราได้ยึดมั่นกับหลักความเชื่อที่ถูกตั้งดังกล่าว ก็จะส่งผลทำให้เกิดความถูกต้องในด้านการอิบาดะฮฺและจรรยาบรรณตามมาด้วย

หนังสือ “อะกีดะฮฺ อะฮฺลุสสุนนะฮฺ วะ อัลญะมาอะฮฺ” ที่เรียบเรียงโดยท่านเชคมุหัมมัด ศอลิหฺ อัล-อูษัยมีน (เราะหิมะฮฺลุลลอฮฺ – ขออัลลอฮฺทรงเมตตาท่าน) เล่มนี้ นับเป็นหนังสืออีกเล่มหนึ่งที่ได้อธิบายถึงหลักความเชื่อตามเจตนารมณ์ที่แท้จริงของอิสลาม ซึ่งตรงตามแนวทางที่อัลลอฮฺและศาสนทูตของพระองค์ได้บัญญัติไว้ให้มุสลิมยึดถือและปฏิบัติ เป็นหนังสือที่เพียบพร้อมด้วยหลักฐานจากแหล่งข้อมูลหลักอันเป็นต้นตอของบทบัญญัติอิสลาม นั่นคืออัลกุรอานและวจนะของท่านศาสนทูต แม้จะเรียบเรียงขึ้นมาร้อยรัดแต่ก็ครอบคลุมการอธิบายหลักความเชื่อที่จำเป็นสำหรับมุสลิมไว้อย่างครบถ้วนและสมบูรณ์ในระดับหนึ่งแล้ว จึงนับว่าเหมาะสมอย่างยิ่งที่จะใช้เป็นคู่มือเรียนรู้อันล้ำค่าสำหรับมุสลิม หรือใช้อ้างอิงสำหรับผู้สนใจศึกษาอิสลามทุกคน

ข้าพเจ้าขอกล่าวขอบคุณบุคคลและฝ่ายต่างๆ อาทิ ผู้แปล ผู้ตรวจทาน ผู้ประสานงาน ผู้สนับสนุนงบประมาณ ฯลฯ ที่ได้พยายามจัดพิมพ์หนังสือเล่มนี้ออกมาแก่ผู้อ่านและสาธารณชน และขอกล่าวชื่นชมต่อผลงานของท่านเซค มุหัมมัด ศอลิหฺ อัล-อุษัยมีน อันทรงคุณค่ายิ่งเล่มนี้ ขอดุอาอ์ต่ออัลลอฮ์พระผู้เป็นเจ้าให้ทรงประทานการยืนหยัดบนเส้นทางอันเที่ยงธรรมแก่มุสลิมทั้งมวล และขอทรงประทานทางนำแห่งอิสลามแก่ผู้เฝ้าหาสัจธรรมทุกคน

ดร.อิสมาอีลลุตฟี จะปะกียา

อธิการบดีมหาวิทยาลัยอิสลามยะลา 6/10/1431 – 15/9/2010

บทนำผู้เขียน

อัลหัมดุลิลลาฮู มวลการสรรเสริญทั้งหลายนั้นเป็นเอกสิทธิ์ของอัลลอฮู พระผู้เป็นเจ้าของสากลโลก และชัยชนะนั้นย่อมเป็นของบรรดาผู้ยำเกรง และไม่มีกำไรเป็นศัตรูนอกจากกับบรรดาผู้ธรรมทั้งหลายเท่านั้น

ขอปฏิญาณว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ต้องเคารพอิบาดะฮ์นอกจากอัลลอฮูพระองค์เดียวเท่านั้น โดยไม่มีภาคีใดๆ สำหรับพระองค์ พระองค์ผู้ทรงครอบครองและทรงสั่งจริงอย่างชัดเจน และขอปฏิญาณว่ามุฮัมมัดนั้นเป็นบ่าวและศาสนทูตของพระองค์ ท่านเป็นศาสนทูตคนสุดท้ายซึ่งมาปิดท้ายเหล่านี้ทั้งหลายและเป็นผู้นำของบรรดาผู้ยำเกรง ขออัลลอฮูทรงประทานพรแก่ท่าน วงศ์วานของท่าน เศาะหาบะฮ์ของท่าน และบรรดาผู้ที่เจริญรอยตามพวกเขาด้วยดีจวบจนวันแห่งการตอบแทน

แท้จริงแล้ว อัลลอฮูได้ส่งศาสนทูตของพระองค์ ท่านนบี มุฮัมมัด คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ให้พาทางนำและศาสนาแห่งสัจธรรมเพื่อเป็นความเมตตาแก่โลกทั้งมวล เพื่อเป็นแบบอย่างแก่ผู้กระทำความดีทั้งหลาย และเพื่อเป็นหลักฐานที่จะใช้อ้างความชอบธรรมเหนือป่าวทั้งหมด

พระองค์ทรงชี้แจงด้วยท่านนบีและด้วยสิ่งที่ทรงประทานมาพร้อมกับท่าน ทั้งที่เป็นเนื้อหาในอัลกุรอาน หรือที่เป็นหิกมะฮ์(ความรู้ที่เป็นสุนนะฮ์ของท่านนบี) โดยชี้แจงทุกๆ สิ่งที่จะก่อให้เกิดความดีงามแก่ปวงบ่าว และทำให้ชีวิตของพวกเขาดำเนินบนความเที่ยงธรรม ไม่ว่าจะ เป็นในเรื่องราวโลกหรือทางศาสนาของพวกเขา อาทิ ในด้านความเชื่อที่ถูกต้อง การปฏิบัติอะมัลที่เที่ยงตรง การมีคุณลักษณะนิสัยที่ประเสริฐและจรรยา มารยาทที่สูงส่ง

ด้วยเหตุนี้ จึงนับได้ว่า ท่านนบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้ลาจากประชาชาติของท่านไปโดยเหลือคำสอนไว้เป็นหลักฐานอย่างชัดเจนแล้ว เปรียบได้เสมือนว่ากลางคืนของมันก็ยิ่งสว่างไสวดุจดังกลางวันไม่แตกต่างกันเลย และไม่มีผู้ใดที่หันเหออกจากคำสอนนั้นเว้นแต่เขาจะยอมต้องเป็นผู้ที่ประสบกับความหายนะ

จากนั้น บรรดาประชาชาติของท่านที่ตอบรับคำเชิญอัลลอฮูและศาสนทูตของพระองค์ต่างก็ได้ดำเนินตามคำสอนดังกล่าว พวกเขาคือบรรดาผู้คนที่ประเสริฐที่สุด นั่นก็คือเหล่าเศาะหาบะฮ์ เหล่าตาบิอื่น และบรรดาผู้เจริญรอยตามพวกเขาด้วยดี พวกเขาทั้งหลายได้ยืนหยัดบนชะรีอะฮ์(บทบัญญัติ)ของท่านนบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้ยึดมั่นต่อสุนนะฮ์(แบบอย่าง)ของท่าน และได้ยึดถือมั่นอย่างเหนียวแน่นประหนึ่งการขบกัดมันไว้ด้วยพันธกราม ทั้งในด้านอะกีดะฮ์(ความเชื่อ) อิบาดะฮ์(การปฏิบัติ) คุณลักษณะนิสัยและจรรยา มารยาท จนได้กลายเป็นกลุ่มคนที่ดำเนินอยู่บนเส้นทางแห่งสัจธรรมอย่างโดดเด่นตลอดมา คนที่มั่งร้ายหรือต่อต้านคัดค้านกับพวกเขามีอาจจะก่อความเดือดร้อนแก่พวกเขาได้โดยที่พวกเขาจะดำเนินอยู่เช่นนั้นสืบเนื่องกันตลอดไป จวบจนวันที่กำหนดแห่งคำสั่งของอัลลอฮูจะมาถึง

และอัลหัมดุลิลลาฮู ขอสรรเสริญต่อพระองค์อัลลอฮู พวกเราเองก็ได้ดำเนินตามบนเส้นทางของพวกเขาเหล่านี้ และได้ฟังเรื่องราวชีวิตประวัติของพวกเขา ตามที่มีหลักฐานสนับสนุนจากอัลกุรอานและสุนนะฮ์มาใช้เป็นทางนำของเราแล้ว เหตุที่เรากล่าวเช่นนั้น ก็เพื่อเป็นการระลึกถึงความโปรดปรานของอัลลอฮู และเพื่ออธิบายถึงหน้าที่ที่มุสลิมทุกคนควรจะเป็นเยี่ยงนั้น

เราขอต่ออัลลอฮฺให้ทรงประทานความเย็นหยัดแก่เราและพี่น้องมุสลิมของเรา ด้วยถ้อยคำอันมั่นคงทั้งในโลกนี้และโลกหน้า และขอทรงประทานความเมตตาแก่เราจากพระองค์ด้วย เพราะแน่แท้พระองค์นั้นทรงเป็นผู้ให้อย่างแท้จริง

และเนื่องด้วยเล็งเห็นถึงความสำคัญของเรื่องดังกล่าวนี้ และเพราะมีความเห็นแตกต่างมากมายเกี่ยวกับมัน ฉันจึงใคร่ที่จะเขียนถึงอะกีดะฮฺ(ความเชื่อ)ของเราอย่างคร่าวๆ “อะกีดะฮฺ อะฮฺลิสสุนนะฮฺ วัลญะมาอะฮฺ” นั่นคือ การศรัทธาต่ออัลลอฮฺ ต่อมะลาอิกะฮฺของพระองค์ ต่อคัมภีร์ต่างๆ ของพระองค์ ต่อบรรดาศาสนทูตของพระองค์ ต่อวันกิยามะฮฺ และต่อเกาะดร์(กฎศกาวการณ)ทั้งที่ดีและที่ร้าย

ขอวิงวอนต่ออัลลอฮฺผู้สูงส่ง ได้ทรงทำให้งานเขียนนี้เป็นสิ่งที่บริสุทธิ์ใจเพื่อพระองค์ ตรงตามความโปรดปรานของพระองค์ และเป็นประโยชน์แก่ป่าวทั้งหลายของพระองค์ด้วยเถิด

ผู้เขียน

อะกีตะฮฺของเรา

การศรัทธาต่ออัลลอฮฺ, เอกภาพในด้านต่างๆ ของอัลลอฮฺ

อะกีตะฮฺ (หลักความเชื่อ) ของเรา : คือการศรัทธาต่ออัลลอฮฺ ต่อเหล่ามะลาอิกะฮฺของพระองค์ ต่อคัมภีร์ต่างๆ ของพระองค์ ต่อบรรดาศาสนทูตของพระองค์ ต่อวันกิยามะฮฺ และต่อเกาะดฺร(กฎสภาพการณ์)ทั้งที่ดีและไม่ดี(ทั้งในด้านบวกและด้านลบ)

ทั้งนี้ เราศรัทธาต่อ **รูบฎียะฮฺ** ของอัลลอฮฺ อันหมายถึง การศรัทธาว่าพระองค์คือพระเจ้า ผู้ทรงสร้าง ผู้ทรงครอบครอง ผู้ทรงจัดการทุกสรรพสิ่ง

และเราศรัทธาต่อ **อุลูฮียะฮฺ** ของอัลลอฮฺ อันหมายถึง การศรัทธาว่าพระองค์คือพระเจ้าผู้ควรแก่การเคารพภักดีที่แท้จริง สิ่งอื่นที่ถูกกราบไหว้บูชาชานอกจากพระองค์ล้วนเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง

และเราศรัทธาต่อ **อัสมาอ์ วัศ คีฟาต** ของพระองค์ อันหมายถึง การศรัทธาว่าพระองค์ทรงมีพระนามต่างๆ ทั้งดงาม และทรงมีคุณลักษณะต่างๆ ที่สมบูรณ์และสูงส่ง

และเราศรัทธาต่อความเป็นเอกะของพระองค์ในด้านต่างๆ ที่กล่าวมา ซึ่งหมายถึง การศรัทธาว่าพระองค์ไม่มีคู่ภาคีในด้าน **รูบฎียะฮฺ** และไม่มีภาคีในด้าน **อูลูฮียะฮฺ** รวมทั้ง ไม่มีภาคีในด้าน **อัสมาอ์ วัศ คีฟาต** ด้วยเช่นกัน

พระองค์อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

﴿ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ ۗ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا ﴿۶۵﴾ مريم

65 :

ความว่า “(พระองค์คือ)พระเจ้าแห่งบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน และสิ่งที่มีอยู่ระหว่างทั้งสอง ดังนั้นจงเคารพภักดีต่อพระองค์ และจงอดทนในการเคารพภักดีพระองค์ หรือผู้ใดรู้ว่ามีผู้ใดเสมอเหมือนพระองค์กระนั้นฤา ?” (มรยัม 65)

อายะฮฺกุรสี

และเราศรัทธาว่า

﴿ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ ۗ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ ۗ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ۗ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ ۗ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ ۗ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿۲۵۵﴾ البقرة

ความว่า “อัลลอฮฺ ผู้ซึ่งไม่มีพระเจ้าใดๆ ที่ควรแก่การเคารพภักดีนอกจากพระองค์เท่านั้น ผู้ทรงชีวิต ผู้ทรงดำรงอยู่และบริหารจัดการ ความมั่งงั่งและความหลับไม่ครอบงำพระองค์ พระองค์ทรงสิทธิ์ในสรรพสิ่งที่มีอยู่ในชั้นฟ้าและสิ่งที่มีอยู่ในแผ่นดิน ใครเล่าที่จะให้การสงเคราะห์(แก่ผู้อื่น) ณ พระองค์ได้ นอกจากจะเป็นไปโดยอนุมัติของพระองค์เท่านั้น พระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่มีอยู่เบื้องหน้า และที่อยู่

เบื้องหลังพวกเขา และพวกเขาไม่มีความรอบรู้ในความรู้ใดๆ ของพระองค์แม้เพียงเล็กน้อยก็ตาม นอกจากในสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์(จะให้พวกเขารู้)เท่านั้น อัล-กุรซีย์(เก้าอี้ที่อยู่เบื้องหน้าบัลลังก์อะรช)ของพระองค์แผ่ไพศาลทั่วทั้งชั้นฟ้าและแผ่นดิน และการพิทักษ์มันทั้งสองไม่ทำให้พระองค์เหนื่อยยากเลย และพระองค์นั้นคือผู้ทรงสูงส่ง อีกทั้งทรงยิ่งใหญ่” (อัล-บะเกาะเราะฮะฮ์ 255)

คุณลักษณะต่างๆ ของอัลลอฮ์

และเราศรัทธาว่า

﴿هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلِيمٌ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿٢٢﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيِّمُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٢٣﴾ هُوَ اللَّهُ الْخَلِيقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٤﴾﴾

الحشر: ٢٢ - ٢٤

ความว่า “พระองค์คืออัลลอฮ์ ซึ่งไม่มีพระเจ้าอื่นใดอีกนอกจากพระองค์ ผู้ทรงรอบรู้สิ่งเร้นลับและสิ่งเปิดเผย พระองค์คือผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ พระองค์คือ อัลลอฮ์ ซึ่งไม่มีพระเจ้าอื่นใดอีกนอกจากพระองค์ ผู้ทรงอำนาจสูงสุด ผู้ทรงบริสุทธิ ผู้ทรงความศานติสุข ผู้ทรงคุ้มครอง ผู้ทรงพิทักษ์ความปลอดภัย ผู้ทรงเกียรติยศและอำนาจยิ่ง ผู้ทรงบังคับควบคุม ผู้ทรงยิ่งใหญ่ตระหงาย มหาบริสุทธิ แต่อัลลอฮ์ให้พ้นจากสิ่งที่พวกเขาตั้งภาคีต่อพระองค์ พระองค์คือ อัลลอฮ์ ผู้ทรงสร้าง ผู้ทรงให้บังเกิด ผู้ทรงออกแบบ พระองค์ทรงมีพระนามต่างๆ ที่สวยงามไพเราะ สิ่งต่างๆ ที่อยู่ชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินต่างแซ่ซ้องสดุดีพระองค์ และพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ” (อัล-หัชฎ์ 22-24)

คุณลักษณะแห่งการครอบครอง

และเราศรัทธาว่าพระองค์ทรงครอบครองสิทธิแห่งชั้นฟ้าและแผ่นดิน พระองค์ตรัสว่า

﴿لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ يَهَبُ لِمَن يَشَاءُ إِنثًا وَبَهَبَ لِمَن يَشَاءُ الذَّكَورَ ﴿٥١﴾ أَوْ يُرَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنثًا وَيَجْعَلُ مَن يَشَاءُ عَقِيمًا إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ﴿٥٠﴾﴾ الشورى: ٥٠ - ٥١

ความว่า “อำนาจเด็ดขาดแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ พระองค์ทรงสร้างสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์ พระองค์ทรงประทานบุตรหญิงแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และทรงประทานบุตรชายแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ หรือพระองค์ทรงประทานควมรวมทั้งบุตรชายและบุตรหญิงให้แก่พวกเขา และพระองค์

ทำให้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์เป็นหมัน แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรง
อานูภาพ” (อัล-ซุรอ 49-50)

คุณลักษณะแห่งการรู้

และเราศรัทธาว่า

﴿ فَاطْرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا
يَذُرُّكُمْ فِيهِ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١١﴾ لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿ الشورى: ١١ - ١٢ ﴾

ความว่า “พระเจ้าผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน พระองค์ทรงทำให้มีคู่ครอง
แก่พวกเจ้าจากตัวของพวกเจ้าด้วยตนเอง และจากปศุสัตว์ก็ทรงให้มีคู่ตัวผู้ตัวเมีย
เช่นกัน ด้วยกระบวนการนี้ พระองค์ทรงแพร่พันธุ์พวกเจ้าให้มากมาย ไม่มีสิ่งใด
เสมอเหมือนพระองค์ และพระองค์คือผู้ทรงไต่หยินและผู้ทรงเห็น ฤกษ์แจ (การควบคุม
กิจการ) แห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นสิทธิ์ของพระองค์ พระองค์ทรงเพิ่มพูน
ปัจจัยยังชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์และทรงจำกัดให้คับแคบต่อผู้ที่พระองค์ทรง
ประสงค์ แท้จริงพระองค์นั้นทรงรอบรู้ในทุกๆ สิ่ง” (อัล-ซุรอ 11-12)

และเราศรัทธาว่า

﴿ وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي
كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿ هود: 6 ﴾

ความว่า “และไม่มีสัตว์ตัวใดที่มีอยู่ในแผ่นดิน เว้นแต่เครื่องยังชีพของมันเป็นภาระ
ของอัลลอฮ์ที่จะทรงประทานให้ โดยพระองค์ทรงรู้ที่พำนักถาวรและที่พักชั่วคราว
ของมัน ทุกสิ่งนั้นมีอยู่แล้วในบันทึกอันชัดแจ้ง” (ฮูด 6)

และเราศรัทธาว่า

﴿ وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنَ
وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظِلْمَتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ
مُبِينٍ ﴿ الأنعام: ٥٩ ﴾

ความว่า “และที่พระองค์นั้นมีฤกษ์แจแห่งความเร้นลับต่างๆ โดยที่ไม่มีใครรู้ฤกษ์แจ
เหล่านั้น นอกจากพระองค์เท่านั้น และพระองค์ทรงรู้สิ่งที่อยู่ในแผ่นดิน และใน
ทะเล และไม่มีใบไม้ใดร่วงหล่นลง นอกจากพระองค์จะทรงรู้มัน และไม่มีเมล็ดพืช
ใดซึ่งอยู่ในความมืดมิดของแผ่นดิน และไม่มีสิ่งที่ยืดขึ้นใดๆ และสิ่งที่แห้งกรังใดๆ
นอกจากจะมีอยู่แล้วในบันทึกอันชัดแจ้ง” (อัล-อันอาม 59)

และเราคร่ำครวญว่า

﴿ إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنزِلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ
مَاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴾ لقمان:

๓๔

ความว่า “แท้จริงอัลลอฮ์นั้น ณ ที่พระองค์ มีความรู้แห่งวันอวสานอยู่ และพระองค์ ทรงประทานฝนลงมา และพระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในมดลูก และไม่มีชีวิตใดรู้ว่า เขาจะทำอะไรในวันพรุ่งนี้ และไม่มีชีวิตใดรู้ว่าตนจะตาย ณ แผ่นดินใด แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรู้และรอบรู้ทุกอย่างถึงถ้อย” (ลูกมาน 34)

คุณลักษณะแห่งการตรัส

และเราคร่ำครวญว่าอัลลอฮ์ตรัสด้วยถ้อยคำที่ทรงประสงค์ ณ เวลาใดก็ตามที่พระองค์ทรงประสงค์ และด้วยวิธีการตามที่พระองค์ทรงประสงค์เอง

﴿ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا ﴾ النساء: ๑๖๔

ความว่า “และอัลลอฮ์ได้ตรัสแก่มูซาด้วยการตรัสของพระองค์จริง” (อัน-นิสาอ์ 164)

﴿ وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ ﴾ الأعراف: ๑๔๓

ความว่า “และเมื่อมูซาได้มายังจุดนัดหมายที่เรากำหนด และพระเจ้าผู้อภิบาลของเขาก็ ได้ตรัสกับเขา” (อัล-อะอฺรอฟ 143)

﴿ وَنَدَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا ﴾ مريم: ๕๒

ความว่า “และเราได้เรียกเขา ณ ด้านขวาของภูเขา และเราได้ให้เขาเข้าประชิดเพื่อ เข้าเฝ้ารับสั่ง(โดยไม่ผ่านสื่อกลาง)” (มรียัม 52)

และเราคร่ำครวญว่า

﴿ تَوَكَّنَ الْبَحْرُ مَدَادًا لِكَلِمَاتِ رَبِّي لِفِدَاِ الْبَحْرِ قَبْلَ أَنْ نُنْفِذَ كَلِمَاتِ رَبِّي ﴾ الكهف: ๑๐๙

ความว่า “หากสมมุติว่าทะเลเป็นน้ำหมึกสำหรับบันทึกพจนานารถของพระเจ้าผู้เป็น เจ้าของฉันทน์ แน่นอน ทะเลนั้นย่อมจะเหือดแห้งก่อนที่พจนานารถของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ ฉันทน์จะจบสิ้นลง” (อัล-กะฮฺฟู 109)

﴿ وَلَوْ أَنَّمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَمٌ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ مَّا
نَفَدَتْ كَلِمَاتُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴾ لقمان: ๒๗

ความว่า “และหากสมมุติว่าต้นไม้ทั้งหมดที่มีอยู่ในแผ่นดินเป็นปากกาหลายๆ ด้าม และมหาสมุทรนั้น(เป็นน้ำหมึกสำหรับบันทึก)พร้อมกับมีสำรองไว้อีกเจ็ดมหาสมุทร แล้วไซ้ พระพจนารถของอัลลอฮ์ก็ย่อมจะยังไม่หมดสิ้นไป แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ” (ลูกมาน 27)

และเราศรัทธาว่าถ้อยคำรัสแห่งพระองค์นั้น เป็นถ้อยคำที่สัจจริงอย่างสมบูรณ์ที่สุดในแง่เรื่องราวของการเล่าและการถ่ายทอด ยุติธรรมที่สุดในแง่ของการเป็นข้อตัดสินชี้ขาด และวิจิตรงดงามที่สุดในแง่ของการเป็นวจีสำนวน

﴿ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا ﴾ الْأَنْعَامُ: ١١٥

ความว่า “พระคำรัสแห่งพระผู้อภิบาลของเจ้านั้นได้สมบูรณ์แล้ว ด้วยความสัจจริงและยุติธรรมยิ่ง” (อัล-อันอาม 115)

﴿ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا ﴾ النِّسَاءُ: ٨٧

ความว่า “ผู้ใดอีกเล่า ที่จะสัจจริงในคำพูดมากกว่าพระองค์อัลลอฮ์” (อัน-นิสาอ์ 87)

และเราศรัทธาว่าอัลกุรอานเป็นพระคำรัสของอัลลอฮ์ ซึ่งพระองค์ทรงดำรัสมันด้วยความสัจจริง และทรงมอบมันให้กับมะลาอิกะฮ์สุญิบรีล จากนั้น มะลาอิกะฮ์สุญิบรีลจึงได้นำลงมาสู่หัวใจของท่านนบี ค็อลลัลลอฮุอะลยฮิวะสัลลัม

﴿ قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ ﴾ النحل: ١٠٢

ความว่า “จงกล่าวเถิด วิญญาณอันบริสุทธิ์(หมายถึง มะลาอิกะฮ์สุญิบรีล)ได้นำมัน(อัลกุรอาน)ลงมาจากพระผู้อภิบาลของเจ้าด้วยความเที่ยงแท้สัจจริง” (อัน-นะหฺลุ 102)

﴿ وَإِنَّمَا نُنزِلُ رِبِّ الْعَالَمِينَ ﴾ ﴿ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴾ ﴿ عَلَىٰ قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴾

﴿ الشُّعْرَاءُ: ١٩٢ - ١٩٥ ﴾ ﴿ بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ ﴾ ﴿ ١٩٥ ﴾

ความว่า “และแท้จริง มันคือการประทานลงมาของพระผู้อภิบาลแห่งโลกทั้งมวล อย่างแน่นอน วิญญาณอันซื่อสัตย์(ญิบรีล)เป็นผู้นำมันลงมาสู่หัวใจของเจ้า เพื่อเจ้าจะได้เป็นหนึ่งในบรรดาผู้ประกาศเตือน ด้วยภาษาอาหรับอันชัดเจนยิ่ง” (อัล-ชูอะรออ์ 192-195)

อิสติวอาห์ คุณลักษณะแห่งการอยู่เหนือทุกสรรพสิ่ง

และเราศรัทธาว่าอัลลอฮ์ทรงสูงส่งเหนือมัจจุล(สิ่งถูกสร้างทั้งมวล)ของพระองค์ ด้วย ซาต (ตัวพระองค์เอง) และ คีฟาต (คุณลักษณะของพระองค์)

﴿وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ البقرة: ٢٥٥

ความว่า “และพระองค์นั้นทรงสูงส่งและทรงยิ่งใหญ่” (อัล-บะเกาะเราะฮะฮ์ 255)

﴿وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ﴾ الأنعام: ١٨

ความว่า “พระองค์คือผู้ทรงกำราบอยู่เหนือปวงบ่าวทั้งหมดของพระองค์ และพระองค์ปรีชาและทรงรอบรู้ยิ่ง” (อัล-อันอาน 18)

และเราศรัทธาว่า

﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُدِيرُ الْأَمْرَ﴾ يونس: ٣

ความว่า “พระองค์ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินในหกวัน แล้วจึงทรงประทับเหนือบัลลังก์ อะรัช โดยทรงบริหารกิจการ” (ยูนุส 3)

การที่ทรงอยู่เหนือบัลลังก์อะรัชของพระองค์นั้น คือการอยู่เหนือมันด้วย ซาต ของพระองค์ ซึ่งเป็นคุณลักษณะความสูงส่งเฉพาะที่คู่ควรกับความเกรียงไกรและความยิ่งใหญ่พระองค์ โดยที่ไม่มีผู้ใดสามารถล่วงรู้ได้ว่าความสูงส่งนั้นมีวิธีการและรูปแบบอย่างไรนอกจากพระองค์ผู้เดียวเท่านั้น

คุณลักษณะการอยู่เคียงข้างบ่าว

และเราศรัทธาว่าอัลลอฮ์นั้นทรงเคียงข้างปวงบ่าวทั้งหมด ทั้งๆ ที่พระองค์ทรงอยู่เหนือบัลลังก์อะรัชของพระองค์ ด้วยการที่ว่าพระองค์ทรงรู้ถึงสภาพของพวกเขา ได้ยินคำพูดของพวกเขา และเห็นการกระทำต่างๆ ของพวกเขา และทรงจัดการเรื่องราวต่างๆ ของพวกเขาทั้งหมด ทรงประทานริชกีแก่ผู้ขัดสน ทรงแก้ไขเยียวยาผู้พลีชีพพล้ำ ทรงมอบอำนาจแก่คนที่ทรงประสงค์ ทรงยึดอำนาจคืนจากคนที่ทรงประสงค์เช่นกัน ทรงยกย่องให้เกียรติผู้ที่ทรงประสงค์ และทรงทำให้ต่ำต้อยแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ ในพระหัตถ์ของพระองค์นั้นทรงครอบครองโซคลาภอยู่ และทรงมีความสามารถเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง ดังนั้นพระองค์ผู้ที่มีคุณลักษณะเช่นนี้ก็คือผู้ที่ทรงอยู่เคียงข้างบ่าวของพระองค์อย่างแน่แท้ ถึงแม้ว่าโดยสภาพจริงแล้วพระองค์จะทรงอยู่เหนือพวกเขา ณ บัลลังก์ของพระองค์ก็ตาม

﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ الشورى: ١١

ความว่า “ไม่มีสิ่งใดเสมอเหมือนพระองค์ และพระองค์นั้นทรงได้ยินและทรงเห็น” (อัล-ชูรออ 11)

ความเข้าใจผิดเกี่ยวกับคุณลักษณะการอยู่เคียงข้างบ่าว

และเราจะไม่กล่าวเหมือนที่พวก *หุลูลียะฮ์* (พวกที่อ้างว่าพระเจ้าทรงสถิตอยู่ในตัวตนของสรรพสิ่งและอยู่ทุกๆ ที่) เช่นพวก *ญะฮ์มียะฮ์* และคนกลุ่มอื่นๆ ที่กล่าวว่า “แท้จริงพระองค์นั้นอยู่กับบ่าวของพระองค์บนพื้นแผ่นดิน” ซึ่งเรามีความเห็นว่าเป็นกาฟิรหรือไม่ก็เป็นผู้หลงทาง เพราะแท้จริงแล้วเขาได้ให้คุณลักษณะแก่อัลลอฮ์ด้วยความบกพร่องที่ไม่เหมาะสมอย่างยิ่งต่อพระองค์

การเสด็จลงมายังชั้นฟ้าของโลกดูนยา และการเสด็จเพื่อตัดสินคดีในวันกิยามะฮฺ

และเราศรัทธาต่อสิ่งที่ท่านศาสนทูตมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้บอกกล่าวถึงพระองค์ ว่าพระองค์นั้นทรงลงมายังชั้นฟ้าของโลกดูนยาในทุกค่ำคืน โดยเมื่อเวลาผ่านไปเหลืออยู่หนึ่งในสามส่วนสุดท้ายของกลางคืนพระองค์ก็จะตรัสว่า

«مَنْ يَدْعُونِي فَأَسْتَجِيبَ لَهُ، وَمَنْ يَسْأَلُنِي فَأُعْطِيهِ، وَمَنْ يَسْتَعْفِرُنِي فَأَغْفِرَ لَهُ»

ความว่า “ผู้ใดที่จะวิงวอนต่อข้า แล้วข้าจะได้ตอบรับเขา? ผู้ใดเล่าที่จะขอต่อข้า ข้าจะได้มอบแก่เขา? ผู้ใดเล่าที่จะกล่าวขอภัยโทษต่อข้า แล้วข้าจะได้อภัยให้แก่เขา?”
(บันทึกโดย อัล-บุคอรีฮ์ 1145 และมุสลิม 758)

และเราศรัทธาว่าพระองค์จะเสด็จมาในวันกิยามะฮฺเพื่อการตัดสินระหว่างปวงบ่าว เพราะพระองค์ตรัสว่า

﴿كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا ﴿١١﴾ وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ﴿١٢﴾ وَجِئْنَا بِيَوْمِنَا

بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَنْذِكُرُ الْإِنْسَانَ وَآئِي لَهُ الذِّكْرَى ﴿١٣﴾ الفجر: ٢١ - ٢٣

ความว่า “เรามีได้ เมื่อแผ่นดินถูกเขย่าให้สั่นสะเทือนเป็นผุยผง และพระเจ้าของเจ้าก็เสด็จมาพร้อมทั้งมะลาอิกะฮ์ด้วยเป็นแถว ๆ และวันนั้นนรกญะฮันนัมจะถูกนำมาให้ปรากฏ ในวันนั้นมนุษย์จะรำลึกขึ้นมาได้ แต่การรำลึกนั้นจะมีผลแก่เขาได้อย่างไรเล่า? (ในเมื่อเวลาได้ผ่านล่วงเลยมาแล้ว)” (อัล-ฟัจญ์รฺ 21-23)

คุณลักษณะความประสงค์ของอัลลอฮฺ

และเราศรัทธาว่า

﴿فَعَالٌ لِمَا يُرِيدُ ﴿١٠٧﴾ هود: ١٠٧

ความว่า “พระองค์เป็นผู้ทำในสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์” (ฮุด 107)

และเราศรัทธาว่าความประสงค์(อิรอดีฮฺ)ของพระองค์นั้นมีสองประเภท คือ

หนึ่ง **ความประสงค์ในแง่ เกานียะฮฺ** (ความประสงค์ตามกฎหมายธรรมชาติที่พระองค์ทรงกำหนด) คือความมุ่งหมายของพระองค์จะเกิดขึ้นตามความประสงค์ประเภทนี้ โดยที่ไม่จำเป็นว่าสิ่งนั้นต้องเป็นสิ่งที่พระองค์ทรงชอบ ความประสงค์ประเภทนี้คือประเภทที่มีระบุว่าเป็น **มะชีอะฮฺ** ของพระองค์ เช่นที่ปรากฏในอัลกุรอานว่า

﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتَلْتُمْ وَلَكِنْ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿٢٥٣﴾ البقرة: ٢٥٣

ความว่า “และหากอัลลอฮฺทรงประสงค์ พวกเขาก็ย่อมไม่รบราฆ่าฟันกัน แต่ทว่าอัลลอฮฺนั้นทรงทำในสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์” (อัล-บะเกาะเราะฮฺ 253)

﴿إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ هُوَ رَبُّكُمْ ﴿٣٤﴾ هود: ٣٤

ความว่า “...หากมั่นใจว่าอัลลอฮฺทรงประสงค์ให้พวกเจ้าหลงผิด พระองค์คือพระเจ้าของพวกเจ้า” (ฮุด 34)

สอง ความประสงค์ในแง่ ชัรอียะฮฺ (ความประสงค์ตามบทบัญญัติที่ทรงกำหนด) คือ ไม่จำเป็นว่าสิ่งที่พระองค์มุ่งหมายนั้นจะเกิดขึ้นตามความประสงค์นี้ (พระองค์อาจจะไม่ทำให้เกิดขึ้นจริงก็ได้) และความมุ่งหมายดังกล่าวต้องเป็นสิ่งที่พระองค์ทรงชอบเท่านั้น เช่นทรงมีพระดำรัสว่า

﴿وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ﴾ النساء: ๒๗

ความว่า “และอัลลอฮฺทรงประสงค์จะให้อภัยแก่พวกเจ้า” (อัน-นิสาอ์ 27)

และเราศรัทธาว่าความมุ่งหมายของอัลลอฮฺทั้งในแง่ *เกานียะฮฺ* หรือในแง่ *ชัรอียะฮฺ* ล้วนเป็นไปด้วยเหตุผลแห่งวิหยความปรีชาญาณ(hikmah) ของพระองค์ ดังนั้น ทุกสิ่งที่ทรงกำหนดให้เกิดขึ้นตามกฎเกณฑ์ของพระองค์ หรือทุกสิ่งที่ทรงใช้ให้ป่าวปฏิบัติตามบทบัญญัติของพระองค์ ย่อมต้องมีเหตุผลตาม hikmah ของพระองค์และย่อมเป็นไปตาม hikmah นั้นด้วย ไม่ว่าจะทราบดีถึงเหตุผลนั้น หรือสติปัญญาของเราอาจจะคาดคิดไปไม่ถึงเหตุผลดังกล่าวก็ตามที่

﴿أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ﴾ التين: ๘

ความว่า “อัลลอฮฺนั้นมีใช้ผู้ที่ทรงปรีชายิ่งในหมู่ผู้ตัดสินทั้งหลายดอกหรือ?” (อัต-ติเน 8)

﴿أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾ المائدة: ๕๐

ความว่า “หรือว่าพวกเขาเหล่านั้นแสวงหาข้อตัดสินของญะฮิลียะฮฺกัน ? ยังจะมีผู้ใดอีกเล่าที่ตัดสินได้ดีที่สุดยิ่งกว่าพระองค์อัลลอฮฺ สำหรับบรรดาคนที่เชื่อมั่นทั้งหลาย” (อัล-มาอิเดฮฺ 50)

คุณลักษณะแห่งความรัก ความรังเกียจ และความพิโรธ

และเราศรัทธาว่าอัลลอฮฺทรงรักบรรดาอะลียฺ (ผู้ใกล้ชิด) ของพระองค์ และพวกเขาเองก็รักพระองค์เช่นเดียวกัน

﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحِبِّكُمْ اللَّهُ﴾ آل عمران: ๓๑

ความว่า “จงกล่าวเถิด หากพวกเจ้ารักอัลลอฮฺแล้วไซ้ไร ก็จงปฏิบัติตามฉัน แล้วอัลลอฮฺก็จะทรงรักพวกเจ้า” (อาล อิมรอน 31)

﴿فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ﴾ المائدة: ๕๔

ความว่า “แล้วอัลลอฮฺก็จะทรงนำคนกลุ่มหนึ่งมา ซึ่งพระองค์ทรงรักพวกเขาและพวกเขาก็รักพระองค์ด้วย” (อัล-มาอิเดฮฺ 54)

﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ﴾ آل عمران: ١٤٦

ความว่า “และอัลลอฮ์นั้นทรงรักบรรดาผู้ที่อดทน” (อาล อิมรอน 146)

﴿وَأَقْسَمُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ الحجرات: ٩

ความว่า “จงยุติธรรมเถิด แท้จริง อัลลอฮ์ทรงรักบรรดาผู้ที่ยุติธรรม” (อัล-หุญรอต 9)

﴿وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ البقرة: ١٩٥

ความว่า “และจงปฏิบัติดี แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรักบรรดาผู้ที่ปฏิบัติดี” (อัล-บะเกาะะ เราะฮะฮ์ 195)

และเราศรัทธาว่าอัลลอฮ์ทรงโปรดปรานสิ่งทีพระองค์ทรงบัญญัติไว้ ไม่ว่าจะ เป็นในรูปแบบของการกระทำหรือคำพูด และพระองค์ทรงรังเกียจสิ่งที่ได้ห้ามมัน

﴿إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ﴾

الزمر: ٧

ความว่า “หากพวกเจ้าปฏิเสธศรัทธาแล้วไซ้ร้ แท้จริงอัลลอฮ์ก็ทรงมั่งมีโดยไม่ต้องพึ่งพวกเจ้า และพระองค์ไม่ทรงโปรดปรานให้บ่าวนั้นปฏิเสธศรัทธา และหากพวกเจ้าขอบคุณ นั่นคือสิ่งที่พระองค์ทรงโปรดปรานแก่เจ้า” (อัล-ซุมัร 7)

﴿وَلَكِنَّ كَرِهَ اللَّهُ انْبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ وَقِيلَ اقْعُدُوا مَعَ الْقَاعِدِينَ﴾

التوبة: ٤٦

ความว่า “แต่ทว่าอัลลอฮ์ทรงรังเกียจการออกไปของพวกเขา พระองค์จึงได้ทรงกีดขวางพวกเขาไว้ และได้ถูกกล่าวว่ ท่านทั้งหลายจงนั่งอยู่กับที่พร้อมกับผู้คนที่ทั้งหลายที่ไม่ออกไปสงครามเถิด” (อัล-เตาบะฮ์ 46)

และเราศรัทธาว่าอัลลอฮ์ทรงโปรดปรานบรรดาผู้ที่ศรัทธาและปฏิบัติความดีทั้งหลาย

﴿رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ﴾ البينة: ٨

ความว่า “อัลลอฮ์ทรงโปรดปรานพวกเขา และพวกเขาก็พึงพอใจต่อพระองค์ นั่นคือสิ่งที่เตรียมไว้สำหรับผู้ที่เกรงกลัวต่อพระผู้อภิบาลของเขา” (อัล-บัยยีนะฮ์ 8)

และเราศรัทธาว่าอัลลอฮ์ทรงพิโรธต่อผู้ที่สมควรได้รับความพิโรธของพระองค์ เช่นบรรดาผู้ปฏิบัติศรัทธา และคนอื่นๆ ที่สมควรได้รับ เช่น

﴿الظَّالِمِينَ بِاللَّهِ ظَنَ السَّوْءِ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ وَعَصَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ الفتح: ٦

ความว่า “บรรดาคนที่คิดกับอัลลอฮ์ในทางที่ชั่วร้าย ความชั่วร้ายก็จะประสบกับพวกเขา และอัลลอฮ์จะทรงพิโรธพวกเขา” (อัล-ฟัตหุ 6)

﴿وَلَكِنَّ مَن شَرَحَ بِالْكَفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِّنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ

عَظِيمٌ﴾ النحل: 106

ความว่า “แต่ทว่า ผู้ใดที่รู้สึกลึกลับใจกับการปฏิเสธศรัทธา พวกเขาก็จะได้รับความกริ้วจากอัลลอฮ์ และสำหรับพวกเขาจะได้รับการลงโทษอันมหันต์” (อัน-นะหฺลุ 106)

พระพักตร์ พระเนตร และพระหัตถ์

และเราศรัทธาว่าอัลลอฮ์ทรงมีพระพักตร์ที่ทรงคุณลักษณะแห่งความยิ่งใหญ่และมีเกียรติ(ซึ่งพระองค์เท่านั้นที่ทรงรู้ยิ่งว่ามันเป็นเช่นไร)

﴿وَيَبْقَىٰ وَجْهَ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ﴾ الرحمن: 27

ความว่า “และพระพักตร์แห่งพระผู้อภิบาลของเจ้า ที่เปี่ยมด้วยความยิ่งใหญ่และทรงเกียรตินั้น จะยังคงอยู่ถาวร” (อัล-เราะหฺมาน 27)

และเราศรัทธาว่าอัลลอฮ์ทรงมีสองพระหัตถ์ที่ทรงเกียรติและยิ่งใหญ่(ซึ่งพระองค์เท่านั้นที่ทรงรู้ยิ่งว่ามันเป็นเช่นไร)

﴿بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ﴾ المائدة: 64

ความว่า “ทว่า สองพระหัตถ์แห่งพระองค์นั้นแผ่กว้าง พระองค์ทรงมอบปัจจัยให้ตามที่ทรงประสงค์” (อัล-มาอิดะฮุ 64)

﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمَاوَاتُ

مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ﴾ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿ الزمر: 67

ความว่า “และพวกเขามีได้มอบความยิ่งใหญ่แต่อัลลอฮ์ตามที่พึงมีต่อพระองค์อย่างแท้จริง ทั้งๆ ที่แผ่นดินนี้ทั้งหมดจะอยู่ในกำพระหัตถ์ของพระองค์ในวันกิยามะฮ์ และชั้นฟ้าทั้งหลายจะถูกม้วนกลมอยู่ในพระหัตถ์ขวาของพระองค์ มหาบริสุทธิ์ยิ่งแด่พระองค์ และพระองค์ทรงสูงส่งเหนือจากสิ่งที่พวกเขาตั้งภาคี” (อัล-ซุมร 67)

และเราศรัทธาว่าอัลลอฮ์ทรงมีพระเนตรสองข้างโดยแท้จริง เนื่องจากพระดำรัสของพระองค์ที่ว่า

﴿وَأَصْنَعَ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحَيْنَا﴾ هود: 37

ความว่า “และเจ้าจงสร้างเรือด้วยพระเนตรของเรา(คือภายใต้การเฝ้ามองและการดูแลของเรา) และตามคำบัญชาของเรา” (ฮุด 37)

และท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า

«حِبَابُهُ التُّورُ لَوْ كَشَفَهُ لِأَحْرَقَ سُبْحَاتُ وَجْهِهِ مَا أَنْتَهَى إِلَيْهِ بَصَرُهُ مِنْ خَلْقِهِ»

ความว่า “ม่านกันของพระองค์เป็นแสงรัศมี ถ้าหากพระองค์ทรงเปิดม่านที่กั้นอยู่นั้น แน่แน่นอนว่า ความเจิดจรัสแห่งพระพักตร์ของพระองค์ ย่อมต้องเผาทุกสรรพสิ่งที่พระเนตรของพระองค์มองไปถึง” (บันทึกโดยมุสลิม 179)

และบรรดาอะฮ์ลุลสุนนะฮ์ต่างก็เห็นพ้อง(อิญญ์มาฮ์)ว่า พระเนตรของพระองค์นั้นมีสองข้าง ซึ่ง ถูกสนับสนุนโดยหลักฐานจากวจนะของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เกี่ยวกับดัจญาลว่า

«إِنَّهُ أَعُورٌ وَإِنَّ رَبَّكُمْ لَيْسَ بِأَعُورٍ»

ความว่า “แท้จริงแล้ว มัน(ดัจญาล)นั้นตาบอดข้าง และแท้จริง พระผู้อภิบาลของพวกเขาเจ้านั้นไม่ได้ตาบอดข้าง” (อัล-บุคอรี 7131 มุสลิม 2933)

และเราศรัทธาว่าอัลลอฮ์นั้น ..

﴿لَا تَدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾ الأنعام: ١٠٣

ความว่า “สายตาทั้งหลายย่อมไม่บรรลุถึงพระองค์ แต่พระองค์ทรงบรรลุถึงสายตาเหล่านั้น และพระองค์เป็นผู้ทรงอ่อนโยนละเอียดยิ่ง และเป็นผู้ทรงรอบรู้ทุกอย่างที่ถ้วน” (อัล-อันอาม 103)

ผู้ศรัทธาจะได้เห็นพระผู้อภิบาลของพวกเขาในวันกิยามะฮ์

และเราศรัทธาว่า บรรดาผู้ศรัทธานั้นจะได้มองเห็นพระเจ้าของพวกเขาในวันกิยามะฮ์

﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاصِرَةٌ ﴿٢٢﴾ إِلَيْنَا نَاظِرُونَ ﴿٢٣﴾﴾ القيامة: ٢٢ - ٢٣

ความว่า “ใบหน้าทั้งหลายในวันนั้นจะเจิดจรัส ต่างจ้องมองไปยังพระผู้อภิบาลของพวกเขา” (อัล-กิยามะฮ์ 22-23)

และจากความสมบูรณ์แห่งคุณลักษณะของอัลลอฮ์ เราศรัทธาว่าพระองค์นั้นไม่มีสิ่งใดเสมอเหมือนโดยเด็ดขาด

﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ الشورى: ١١

ความว่า “ไม่มีสิ่งใดที่เสมอเหมือนพระองค์ และพระองค์ทรงได้ยินและทรงเห็น” (อัล-ชูรอ 11)

การปฏิเสธคุณลักษณะของความว่าง การหลับ ความอธรรม ความเปลือ ความอ่อนแอ และความเหนื่อย

และเราศรัทธาว่าพระองค์ ..

﴿لَا تَأْخُذْهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ﴾ البقرة: ٢٥٥

ความว่า “ความง่วงและการนอนหลับจะไม่ครอบงำพระองค์” (อัล-บะเกาะเราะฮ์ 255)

ทั้งนี้ เนื่องด้วยความสมบูรณ์ของคุณลักษณะแห่งการทรงชี้นำและทรงบริหารจัดการ และเราศรัทธาว่าพระองค์จะไม่ทรงอธรรมต่อสิ่งใดทั้งสิ้น เนื่องด้วยความสมบูรณ์ของคุณลักษณะแห่งความยุติธรรมของพระองค์ และไม่ทรงเผลอจากพฤติกรรมของปวงบ่าวเนื่องด้วยความสมบูรณ์ของคุณลักษณะแห่งการควบคุมและการรู้รอบครอบคลุมของพระองค์

และเราศรัทธาว่าไม่มีสิ่งใดที่ทำให้พระองค์นั้นอ่อนแอได้ ไม่ว่าจะเป็นสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าและแผ่นดิน เนื่องด้วยความสมบูรณ์ของคุณลักษณะแห่งความรู้และเดชานุภาพของพระองค์

﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ يس: ٨٢

ความว่า “แท้จริง กิจการของพระองค์เมื่อทรงประสงค์สิ่งใดๆ นั้น ก็คือจะทรงกล่าวกับมันว่า ‘จงเป็น’ แล้วมันก็จะบังเกิดขึ้น” (ยาซีน 82)

และเราศรัทธาว่าพระองค์ไม่ทรงมีความเหน็ดเหนื่อยและอ่อนล้า เนื่องด้วยความสมบูรณ์ของคุณลักษณะแห่งเดชานุภาพอันเกรียงไกรของพระองค์

﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِنْ

تُغُوبٍ﴾ ق: ٣٨

ความว่า “และแท้จริง เราได้สร้างชั้นฟ้าและแผ่นดิน รวมทั้งสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสองนั้นในหกวัน และความเหนื่อยล้าจะไม่เกิดขึ้นกับเราเลย” (กอฟ 38)

การยืนยันคุณลักษณะของอัลลอฮ์โดยปราศจากการเปรียบเทียบและการอธิบายวิธี

และเรายึดมั่นศรัทธา ด้วยการยืนยันต่อทุกๆ อย่างที่อัลลอฮ์ได้ทรงยืนยันให้กับตัวพระองค์เอง หรือที่ท่านศาสนทูต คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام ได้ยืนยันต่อพระองค์ ไม่ว่าจะเป็นพระนามหรือคุณลักษณะต่างๆ ของพระองค์

พร้อมกันนั้น เราก็ขอปฏิเสธและประกาศไม่ข้องเกี่ยวกับข้อควรระวังต้องห้ามสองประการ คือ **หนึ่ง ตัมซัล** (การเปรียบเทียบ) คือ การนึกในใจหรือกล่าวด้วยคำพูดว่า คุณลักษณะของอัลลอฮ์นั้นเหมือนกับคุณลักษณะของมัคลูกลิงถูกสร้าง

สอง ตักยิฟ (การอธิบายวิธีหรือรูปแบบ) คือ การนึกในใจหรือกล่าวด้วยคำพูดว่า คุณลักษณะของอัลลอฮ์นั้นมีรูปแบบเป็นอย่างนั้น อย่างนี้

และเรายังยึดมั่นศรัทธา ด้วยการปฏิเสธทุกๆ อย่างที่อัลลอฮ์ได้ทรงปฏิเสธต่อตัวพระองค์เอง หรือที่ท่านศาสนทูต คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام ได้ปฏิเสธสิ่งนั้นต่อพระองค์ และ

ยังยึดมั่นศรัทธาว่า การปฏิเสธดังกล่าวมีนัยแห่งการยืนยันถึงความสมบูรณ์แห่งคุณลักษณะตรงข้ามของ
มันด้วย

การเจียบเฉยต่อสิ่งที่อัลลอฮ์และท่านศาสนทูตไม่ได้กล่าวถึง

วิถีทางของบรรดาผู้ศรัทธาเกี่ยวกับการยืนยันคุณลักษณะของอัลลอฮ์

พระดำรัสของอัลลอฮ์และวามะของท่านศาสนทูตคือองค์ความรู้ที่สมบูรณ์อย่างแท้จริงและชัดเจนแล้ว

และเราจะเจียบเฉย(การงดออกความเห็น คือ ไม่กล่าวยืนยันหรือปฏิเสธใดๆ ทั้งสิ้น)ต่อสิ่ง
ที่อัลลอฮ์และท่านศาสนทูตได้เจียบเฉย

เราเห็นว่าการยึดมั่นในวิถีการนี้ถือว่าเป็นพริศที่จำเป็น ทั้งนี้เนื่องจากว่าสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงยืนยัน
แก่ตัวพระองค์เอง หรือทรงปฏิเสธจากตัวพระองค์เองนั้น คือการบอกเล่าถึงตัวของพระองค์ ซึ่งพระองค์
ย่อมต้องเป็นผู้ที่รอบรู้ที่สุดเกี่ยวกับตัวพระองค์เอง และย่อมเป็นผู้ที่จริงจังที่สุดในการบอกเล่าและดีที่สุดใน
การชี้แจง ในขณะที่ป่าวทั้งหลายนั้นไม่มีทางที่จะมีความรู้เกี่ยวกับพระองค์ได้ครอบคลุมโดยเด็ดขาด

และสิ่งที่ศาสนทูตของพระองค์ได้ยืนยันต่ออัลลอฮ์ หรือได้ปฏิเสธจากพระองค์นั้น ก็คือการบอก
เล่าของท่านศาสนทูตถึงเอกองค์อัลลอฮ์ ซึ่งท่านศาสนทูตย่อมเป็นคนที่รู้จักพระองค์ดีที่สุดในคนอื่น
ใด และเป็นคนที่ปรารถนาดีที่สุดต่อมวลมนุษย ท่านยังเป็นคนที่จริงจังที่สุดและพูดกล่าวได้ชัดเจนที่สุด
อีกด้วย

ดังนั้น ในพระดำรัสของอัลลอฮ์และวามะของท่านศาสนทูต คืออัลลอฮ์จะละยฮวะสลัลัม นั้น
ย่อมเป็นความรู้ที่สมบูรณ์ มีความจริงจัง และความชัดเจนอย่างที่สุดแล้ว จึงไม่มีข้ออ้างใดๆ ที่สามารถ
จะบอกปิดไม่ยอมรับ หรือมีความลังเลสงสัยในการตอบรับมันอีกต่อไป

ภาค

การยืนยันและการปฏิเสธคุณลักษณะของอัลลอฮ์ตามวิถีทางแห่งอัลกุรอานและสุนนะฮ์ และแนวทางของชะลัฟและอูลูมาอ์

การยืนยันต่อดั้วบทหลักฐานตามที่มีปรากฏ

การประกาศไม่เกี่ยวข้องกับแนวทางของกลุ่มที่บิดเบือน กลุ่มที่ปฏิเสธ และกลุ่มที่สุดโต่ง

ทุกสิ่งข้างต้นที่เราได้กล่าวถึงคุณลักษณะของอัลลอฮ์ ทั้งโดยรวมและโดยละเอียด ไม่ว่าจะเป็นการยืนยันหรือการปฏิเสธนั้น แท้จริงแล้ว เราได้ยึดมั่นตามพระคัมภีร์ของอัลลอฮ์ และสุนนะฮ์แห่งศาสนทูตของพระองค์ รวมทั้งดำเนินตามวิถีทางของบรรดาชะลัฟ(บรรพบุรุษยุคแรก)แห่งประชาชาติอิสลาม และเหล่าผู้นำแห่งทางนำหลังจากพวกเขา

เรามีความเห็นว่าคุณลักษณะที่จะต้องปล่อยผ่านด้วยบทของหลักฐานจากอัลกุรอานและสุนนะฮ์ให้ เป็นไปตามที่มันปรากฏ และต้องยึดถือความหมายตามความเป็นจริงของมันตามที่คู่ควรเหมาะสมกับอัลลอฮ์ผู้เกรียงไกรและยิ่งใหญ่

อีกทั้ง เราขอประกาศไม่เกี่ยวข้องกับแนวทางของบรรดาผู้บิดเบือนด้วยบท (ตะหฺรีฟ) ที่ได้ เบี่ยงเบนคำอธิบายคุณลักษณะของอัลลอฮ์ออกไปจากเป้าประสงค์ของอัลลอฮ์และศาสนทูตของ พระองค์

และไม่เกี่ยวข้องกับแนวทางของบรรดาผู้ปฏิเสธคุณลักษณะของอัลลอฮ์โดยสิ้นเชิง (ตะอูฎีล) ซึ่ง ได้ปฏิเสธความหมายเดิมที่มันบ่งชี้ตามเป้าประสงค์ของอัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์

และไม่เกี่ยวข้องกับแนวทางของบรรดาผู้สุดโต่ง ที่ยึดใช้ความหมายของมันด้วยการเปรียบเทียบ (ตั้มซีล) หรือพยายามที่จะระบุความหมายด้วยการอธิบายรูปแบบและวิธีการ(ตักยีฟ)

ความจริงของหลักฐาน และการไม่ค้ำกันเองของหลักฐานจากอัลกุรอานและสุนนะฮ์

เราเชื่อมั่นว่า สิ่งที่มีมาตามคัมภีร์ของอัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์นั้น ย่อมต้องสัจจริง ไม่มีการค้ำหรือขัดแย้งกันเองระหว่างหลักฐานเหล่านั้น เพราะอัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا ﴾

النساء: ๘๒

ความว่า “พวกเขาไม่ได้พินิจอัลกุรอานดูดอกหรือ? และถ้าหากว่ามันมาจากผู้อื่นที่ไม่ใช่อัลลอฮ์ แน่แท้พวกเขาจะต้องพบกับความขัดแย้งมากมายในนั้น” (อัน-นีส้าฮ์

82)

และเพราะการค้ำหรือขัดแย้งกันเองระหว่างหลักฐานนั้น ย่อมหมายถึงการปฏิเสธระหว่างหลักฐานกันเองด้วย ซึ่งมันเป็นไปไม่ได้และไม่เกิดขึ้นกับพระดำรัสของอัลลอฮ์และวจนะของท่านศาสนทูต คืออัลลิลลอฮ์อะลยฮิวะสลัลัม

ส่วนผู้ใดที่อ้างว่า ในคัมภีร์ของอัลลอฮ์และสุนนะฮ์ของท่านศาสนทูต คืออัลลิลลอฮ์อะลยฮิวะสลัลัม หรือระหว่างทั้งสองอย่างนั้นมีการค้ำหรือขัดแย้งกันเองแล้วไซ้ร้ นั่นย่อมเป็นเพราะเขาผู้นั้นมีเจตนาที่ไม่ดีและมีหัวใจที่เบี่ยงเบน ดังนั้น ขอให้เขากลับตัวต่ออัลลอฮ์และละเลิกจากความหลงผิดของเขาเสีย

จุดยืนของผู้ที่ไม่ประจักษ์แจ้งและคลุมเครือเกี่ยวกับหลักฐาน

และผู้ใดที่คาดเดาไปว่ามีการค้านหรือขัดแย้งกันเองในคัมภีร์ของอัลลอฮ์ หรือในสุนนะฮ์ของท่านศาสนทูต คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลิม หรือคาดเดาว่ามีการขัดแย้งกันระหว่างอัลกุรอานและสุนนะฮ์นั้น ย่อมเป็นเพราะการที่เขาตั้งข้อสงสัย หรือตั้งข้อสงสัย หรือมีความบกพร่องในการพิจารณาไตร่ตรอง ดังนั้น ให้เขาหาความรู้เพิ่มมากขึ้น และพยายามพิจารณาข้อสงสัยอย่างแน่วแน่ จนกระทั่งความจริงเป็นที่ประจักษ์แก่เขา และหากยังไม่ประจักษ์แก่เขาอีกก็จงมอบหมายมันต่อผู้ที่รู้ และจงเลิกที่จะคาดเดาเอง พร้อมทั้งให้กล่าวเหมือนที่บรรดาผู้มีความรู้หนักแน่นได้กล่าวว่

﴿إِنَّمَا بِهِ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ رَبِّنَا﴾ آل عمران: 7

ความว่า “เราได้ศรัทธาต่อมัน ทั้งหมดล้วนมาจาก ณ ที่พระผู้อภิบาลของเรา” (อาล อิมรอน 7)

พึงทราบเถิดว่า ย่อมไม่มีการค้านกันเองในคัมภีร์อัลกุรอานและสุนนะฮ์ หรือการค้านกันระหว่างอัลกุรอานกับสุนนะฮ์ รวมทั้งไม่มีการขัดแย้งหรือการไม่สอดคล้องกันอีกด้วย

ภาค

การศรัทธาต่อมะลาอิกะฮ์

เราศรัทธาต่อบรรดามะลาอิกะฮ์(เทวทูต)ของอัลลอฮ์ โดยที่เราศรัทธาว่าพวกเขาเหล่านั้น...

﴿عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ ﴿٦٦﴾ لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ﴾

الأنبياء: ๖๖ - ๖๗

ความว่า “คือปวงบ่าวทั้งหลายที่ได้รับเกียรติ พวกเขาจะไม่พูดตดหน้าพระองค์ และพวกเขาจะทำตามคำสั่งของพระองค์” (อัล-อันบิยาฮ์ 26-27)

อัลลอฮ์ได้สร้างพวกเขาจาก นูร (แสงรัศมี) แล้วพวกเขาก็ได้ยืนหยัดอิมานต่อพระองค์และนอบน้อมต่อการเชื่อฟังพระองค์

﴿لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ ﴿١٩﴾ يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا

يَفْتُرُونَ﴾ الأنبياء: ๑๙ - ๒๐

ความว่า “พวกเขาไม่หยิ่งในการที่จะอิมานต่อพระองค์ และไม่เคียดแค้นด่า พวกเขาจะกล่าวสรรเสริญทั้งกลางคืนและกลางวันโดยไม่เหนื่อยหน่าย” (อัล-อันบิยาฮ์ 19-20)

อัลลอฮ์ได้ปิดกั้นเราไม่ให้มองเห็นพวกเขา พระองค์อาจจะเปิดให้บ่าวของพระองค์บางคนได้เห็นดังที่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้เห็นมะลาอิกะฮ์ญิบรีลในรูปจริงของท่าน ซึ่งมีปีกหกร้อยอันที่ยิ่งใหญ่ไพศาลเต็มห้วงเวหา (บันทึกโดย อัล-บุคอรีฮ์ 3232 และมุสลิม 174)

นอกจากนี้ ญิบรีลยังเคยแปลงกายเป็นมนุษย์ให้มัรยัม(มาเรียม มารดาของศาสนทูตอีซาหรือเยซู)ได้เห็น ท่านได้พูดกับนางและนางก็พูดกับท่าน

เช่นเดียวกับที่ญิบรีลเคยมาหาท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ซึ่งขณะนั้นมีเศาะหาบะฮ์นั่งอยู่พร้อมๆ กับท่าน โดยที่ญิบรีลมาในร่างของชายแปลกหน้า ที่ไม่มีร่องรอยของการเดินทาง ใส่เสื้อผ้าสีขาวกระจ่างและมีผมดกดำ แล้วเข้ามานั่งกับท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม โดยประชิดหัวเข่าของเขาเข้ากับหัวเข่าของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม และวางมือของเขาบนหน้าขาทั้งสองของท่าน อีกทั้งยังได้พูดสนทนากับท่านด้วย ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ก็ได้สนทนากับเขา แล้วท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ก็ได้ชี้แจงให้เศาะหาบะฮ์ทราบว่าเขาผู้นั้นคือมะลาอิกะฮ์ ญิบรีล (บันทึกโดย อัล-บุคอรีฮ์ 50 และมุสลิม 8)

และเราศรัทธาว่า บรรดามะลาอิกะฮ์นั้นมีหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งในจำนวนนั้นคือ **ญิบรียล** ที่ได้รับมอบหมายเกี่ยวกับวะหีย์ หรือการส่งวิวรณ์แห่งพระผู้เป็นเจ้า โดยท่านจะนำสารแห่งวิวรณ์นั้น จากอัลลอฮ์มาให้กับบรรดานบีและรอซูลของพระองค์ตามที่ทรงประสงค์

และ **มิกาอิล** ที่รับหน้าที่ดูแลเกี่ยวกับฝนและพืชพรรณต่างๆ

และ **อิสรอไฟล** ที่รับหน้าที่เป่าแตรเมื่อถึงเวลาปลิดชีวิตทุกสรรพสิ่ง และเป่าอีกครั้งเพื่อการฟื้นคืนชีพในวันกิยามะฮ์

และ **มะละกุล เมาด** ที่รับหน้าที่ปลิดวิญญาณสิ่งมีชีวิตเมื่อถึงกำหนดเวลาตาย

และ **มะละกุล ญิบาล** ที่รับหน้าที่ดูแลภูเขาต่างๆ

และ **มาลิก** ที่รับหน้าที่เป็นยามผู้เฝ้าคุกแดนรก

นอกจากนี้ ยังมีเหล่ามะลาอิกะฮ์ที่รับหน้าที่ดูแลทารกในครรภ์ อีกพวกหนึ่งมีหน้าที่คอยพิทักษ์ปกป้องมนุษย์ และยังมีอีกพวกที่รับหน้าที่คอยจับบันทึกการงานต่างๆ ของมนุษย์ ซึ่งแต่ละคนนั้นจะมีมะลาอิกะฮ์ประจำตัวอยู่สองท่าน

﴿عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدٌ ﴿١٧﴾ مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ﴾ ق: ١٧ - ١٨

ความว่า “จากทางขวาและทางซ้ายมีมะลาอิกะฮ์นั่งอยู่ เขา(มนุษย์)จะไม่เอ่ยถ้อยคำกล่าวคำใดๆ เว้นแต่ ณ ที่เขานั้นมีทั้งมะลาอิกะฮ์ *เราะกะบิบ* (ผู้เฝ้า) และ *อะตีดี* (ผู้เตรียมบันทึก) อยู่ด้วย” (กอฟ 17-18)

มะลาอิกะฮ์อีกกลุ่มจะรับหน้าที่ในการสอบสวนคนตายเมื่อเขาถูกส่งเข้าสู่หลุมฝังศพ ซึ่งจะมีมะลาอิกะฮ์สองท่านมาหาเพื่อสอบสวนเขาเกี่ยวกับพระเจ้า ศาสนา และศาสนทูตของเขา ซึ่งอัลลอฮ์ได้บอกว่า ..

﴿يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ﴾ إبراهيم: ٢٧

ความว่า “อัลลอฮ์จะทรงให้ความหนักแน่นแก่บรรดาผู้ศรัทธาหนักแน่นด้วยคำกล่าวที่มั่นคงในชีวิตนี้และในโลก และอัลลอฮ์จะทรงให้บรรดาผู้อธรรมต้องหลงทาง และอัลลอฮ์ทรงกระทำสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์” (อิบรอฮีม 27)

และยังมีมะลาอิกะฮ์ที่รับหน้าที่ดูแลชาวสวรรค์

﴿يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ ﴿١٣﴾ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ﴾ الرعد: ٢٣

๑๕

ความว่า “พวกเขา(มะลาอิกะฮ์)จะเข้าไปหาพวกเขาเหล่านั้น(ชาวสวรรค์)จากทุกๆ ประตู โดยกล่าวแก่ชาวสวรรค์เหล่านั้นว่า ศานติจงประสบแก่พวกท่าน เพราะการที่พวกท่านได้ออดทน ดังนั้น มันคือที่พำนักสุดท้ายที่ดีเยี่ยมแล้ว” (อิร-เราะอูด 23-24)

บัยตุลมะอุมูรฺ สถานที่อุปบาศะฮฺของมะลาอิกะฮฺ

และท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ก็ได้บอกว่า ณ ท้องฟ้าชั้น มีสถานที่ที่เรียกว่า บัยตุลมะอุมูรฺ ซึ่ง ทุกๆ วันจะมีมะลาอิกะฮฺเข้าไปละหมาดในนั้นเจ็ดหมื่นท่านด้วยกัน ซึ่งเมื่อมะลาอิกะฮฺท่านใดเข้าไปละหมาดในนั้นแล้วก็จะไม่มีการหวนกลับมาอีก เพราะนั่นคือการมาครั้งเดียวและครั้งสุดท้ายสำหรับเขา (บันทึกโดย อัล-บุคอรีย์ 3207 และมุสลิม 164)

ภาค

การศรัทธาต่อคัมภีร์ต่างๆ

การประทานคัมภีร์แก่บรรดาศาสนทูต

เราศรัทธาว่าอัลลอฮ์ได้ประทานคัมภีร์ต่างๆ ลงมายังบรรดาศาสนทูตของพระองค์ เพื่อเป็นหลักฐานในการอ้างความชอบธรรมเหนือปวงบ่าว และเป็นตำราให้บรรดาผู้ปฏิบัติความดีต่างๆ ได้อ้างอิงให้บรรดาศาสนทูตเหล่านั้นได้ใช้สั่งสอนความรู้ และขัดเกลาพวกเขาให้บริสุทธิ์

เราศรัทธาว่า อัลลอฮ์ได้ประทานคัมภีร์มายังรอซูล(ศาสนทูต)ทุกคน เนื่องด้วยพระดำรัสของพระองค์ที่ว่า

﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ

بِالْقِسْطِ ۗ﴾ الحديد: ๒๕

ความว่า “โดยแน่นอน เราได้ส่งบรรดาศาสนทูตของเรามาพร้อมด้วยหลักฐานทั้งหลายอันชัดแจ้ง และเราได้ประทานคัมภีร์และตราชูแห่งความยุติธรรมลงมาพร้อมกับพวกเขา เพื่อมนุษย์จะได้ดำรงอยู่ด้วยความยุติธรรม” (อัล-หะดีด 25)

คัมภีร์ต่างๆ ที่เรารู้จัก

คัมภีร์บางเล่มที่เรารู้จักก็คือ

ก. **เตวารอต** (โตราห์) เป็นคัมภีร์ที่อัลลอฮ์ได้ประทานมายังนบี มูซา(โมเสส) อะลัยฮิสสลาม และเป็นคัมภีร์ที่ใหญ่ที่สุดสำหรับชนเผ่าบনী อิสราเอล (ชาวยิว)

﴿فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبَّانِيُّونَ

وَالْأَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ ۗ﴾ المائدة: ๔๔

ความว่า “ในนั้นมีข้อแนะนำและแสงสว่าง ซึ่งบรรดานบีที่สวามิภักดิ์ได้ใช้พิพากษาชาวยิว และบรรดาผู้รู้แล้วในอัลลอฮ์และนักปราชญ์ทั้งหลาย(ก็ได้ใช้ **เตวารอต** ตัดสินด้วยเช่นกัน) เนื่องด้วยสิ่งที่พวกเขาได้รับมอบหมายให้รักษาไว้(นั่นคือ)คัมภีร์ของอัลลอฮ์ และพวกเขาก็เป็นพยานยืนยันในคัมภีร์นั้นด้วย” (อัล-มาอิดะฮ์ 44)

ข. **อินญีล** (ไบเบิล) เป็นคัมภีร์ที่ทรงประทานลงมายังนบี อีซา(เยซู) อะลัยฮิสสลาม ซึ่งเป็นคัมภีร์ที่มายืนยันความสัจจริงของคัมภีร์เตวารอตและเติมแต่งทำให้มันสมบูรณ์

﴿وَأَتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةً

لِلْمُتَّقِينَ ۗ﴾ المائدة: ๔๖

ความว่า “และเราได้ให้ **อินญีล** แก่เขา ซึ่งในนั้นมีคำแนะนำและแสงสว่าง และเป็นคัมภีร์ที่ยืนยันความสัจจริงของคัมภีร์เล่มก่อนหน้า อันได้แก่คัมภีร์เตวารอต อีกทั้งยังเป็นคำแนะนำและคำตักเตือนแก่ผู้ยำเกรงทั้งหลาย” (อัล-มาอิดะฮ์ 46)

ค. **ชะบूर** ซึ่งทรงประทานลงมาในปี ดาวูด(เดวิด) อะลัยฮิสสลาม

ง. **ศุหุฟ** ของนบี **อิบรอฮีม(อับราฮัม)**และ**มุซา** อะลัยฮิมัสเศาะลาตุวัสสลาม

จ. **อัลกุรอาน** คัมภีร์อันยิ่งใหญ่ ที่ทรงประทานลงมายังศาสนทูตของพระองค์ ท่านนบีผู้หม่อมด คืออลลัลดอฮุอะลัยฮิวะสลัลัม ซึ่งเป็นผู้ปิดท้ายบรรดानीทั้งหลาย

﴿ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ ﴾ البقرة: 185

ความว่า “เป็นทางนำแก่มนุษยชาติ และเป็นข้อกระจ่างแห่งทางนำและการแยกแยะ” (อัล-ปะเกาะเราะฮะฮฺ 185)

ซึ่งมัน ..

﴿ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيَّنَّتَ يَدِيهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ ﴾ المائدة: 48

ความว่า “เป็นสิ่งที่ยืนยันความสัจจริงของคัมภีร์เล่มก่อนหน้า และเป็นสิ่งที่มาควบคุมเหนือคัมภีร์เหล่านั้น” (อัล-มาอิเดฮฺ 48)

อัลกุรอาน ยกเลิกคัมภีร์เล่มก่อนหน้าทั้งหมด และได้รับการพิทักษ์จากอัลลอฮฺ

แล้วอัลลอฮฺก็ได้ยกเลิกคัมภีร์ทั้งหมดในอดีตด้วยคัมภีร์อัลกุรอาน และทรงรับที่จะพิทักษ์รักษามันให้ปลอดภัยพ้นจากการทำลายของผู้คิดร้ายและจากการหันเหของผู้บิดเบือน

﴿ إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴾ الحجر: 9

ความว่า “แท้จริง เราได้ประทานอัลกุรอานลงมา และแท้จริง เราจะเป็นผู้พิทักษ์รักษามัน” (อัล-หัจญ์รฺ 9)

และเหตุที่พระองค์ทรงพิทักษ์อัลกุรอานไว้ ก็เนื่องจากว่าพระองค์จะทรงให้มันยืนหยัดเป็นหลักฐานแก่มนุษย์ทั้งปวงตราบนานวันกียามะฮฺ

การแก้ไขบิดเบือนคัมภีร์ก่อน ๆ

ส่วนคัมภีร์ต่างๆ ก่อนหน้านั้น แท้จริงแล้ว มันเป็นคัมภีร์ที่ใช้ชั่วคราวในช่วงระยะเวลาที่กำหนด จนกว่าจะมีคัมภีร์อื่นถูกประทานลงมาเพื่อยกเลิกมัน พร้อมทั้งชี้แจงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นไม่ว่าจะเป็นการบิดเบือนหรือแก้ไข ด้วยเหตุนี้ คัมภีร์เหล่านั้นจึงไม่บริสุทธิ์จากสิ่งดังกล่าว ดังที่ปรากฏว่ามีการบิดเบือน การเพิ่มเติม และการตัดทิ้งเกิดขึ้น

﴿ مِّنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَن مَّوَاضِعِهِ ﴾ النساء: 46

ความว่า “ในหมู่พวกยิว มีผู้ที่ทำการดัดแปลงแก้ไขถ้อยคำให้เบี่ยงเบนจากที่เดิมๆ ของมัน” (อัน-นีส้า 46)

﴿ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُبُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لِيَشْتَرُوا بِهِءِ

ثَمَنًا قَلِيلًا فَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ ﴾ البقرة: 79

ความว่า “ดังนั้น ความวิบัติจึงมีแต่ผู้เขียนคัมภีร์ด้วยมือของพวกเขา แล้วกล่าวว่า นี่ คือสิ่งที่มาจากอัลลอฮ์ เพื่อที่พวกเขาจะได้ขายมันด้วยราคาที่น้อยนิด ดังนั้น ความ วิบัติจึงมีแต่พวกเขา จากสิ่งที่มือของพวกเขาเขียนขึ้น และความวิบัติจึงมีแต่พวก เขา จากสิ่งที่พวกเขาชวนขายมา” (อัล-บะเกาะเราะฮ์ 79)

﴿ قُلْ مَنْ أَنْزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَى نُورًا وَهُدًى لِلنَّاسِ لِيَجْزِلُوهُ قَرَاطِيسَ تُبْدُونَهَا

وَتُخْفُونَ كَثِيرًا ﴾ الأنعام: 91

ความว่า “จงกล่าวเถิดว่า ผู้ใดเล่าที่ได้ทรงประทานคัมภีร์ที่มูซานำมาเป็นแสงสว่าง และคำแนะนำแก่มนุษย์ ซึ่งพวกเจ้าได้บันทึกมันไว้เป็นกระดาษ โดยที่พวกเจ้า เปิดเผยมัน(บางส่วน) และยังปกปิดมันไว้อีกมากมาย” (อัล-อันอาม 91)

﴿ وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلُونِ أَلْسِنَتَهُم بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ

مِنَ الْكِتَابِ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ

الْكُذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٨﴾ مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنَّبُوءَةَ

ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ اللَّهِ ﴿٧٩﴾ آل عمران: 78 - 79

ความว่า “และแท้จริง จากหมู่พวกเขานั้น มีคนกลุ่มหนึ่งที่วัดลิ้นอ่านคัมภีร์อย่าง ไพเราะ เพื่อให้พวกเจ้าหลงคิดว่ามันเป็นเนื้อหาจากคัมภีร์ ทั้งๆ ที่มันมิได้มาจาก คัมภีร์แต่อย่างใด และพวกเขา กล่าวว่า มันมาจากที่อัลลอฮ์ ทั้งๆ ที่มันมิใช่มา จากอัลลอฮ์ และพวกเขา กล่าวความเท็จด้วยการแอบอ้างอัลลอฮ์ ทั้งๆ ที่พวกเขาก็รู้ กันดีอยู่ ทั้งนี้ ไม่เคยปรากฏมีบุคคลใดที่อัลลอฮ์ทรงประทานคัมภีร์ กฎหมาย พิพากษา และการเป็นนบีแก่เขา แล้วเขากล่าวแก่ผู้คนที่ว่า ‘ท่านทั้งหลายจงเป็นบ่าว ของฉันเถิด ไม่ต้องเป็นบ่าวของอัลลอฮ์’ (กล่าวคือ พวกยิวอ้างว่าท่านนบีมูซาเป็น พระเจ้าโดยแบ่งภาคมาเกิดเป็นพระบุตร ในกรณีนี้พวกเขาจึงเป็นบ่าวของท่าน ทั้งๆ ที่ท่านมิได้ประกาศตนว่าเป็นพระเจ้าและมีได้เชิญชวนให้พวกเขาเป็นบ่าวของท่าน แต่อย่างใดเลย)” (อัล อิมรอน 78-79)

﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ ﴿١٥﴾ يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٦﴾ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ

مَرْيَمَ ﴿المائدة: ١٥-١٧﴾

ความว่า “โอ้ ชาวคัมภีร์ทั้งหลาย ! แท้จริงรอซูลของเราได้มายังพวกเจ้าแล้ว โดยที่เขาจะชี้แจงแก่พวกเจ้าซึ่งสิ่งที่พวกเจ้าปกปิดไว้มากมายจากเนื้อหาในคัมภีร์ และงดพูด(สิ่งที่ไม่จำเป็นต้องพูดถึง)อีกมากมาย แท้จริงแสงสว่างจากอัลลอฮ์และคัมภีร์อันชัดแจ้งนั้นได้มาถึงพวกเจ้าแล้ว ด้วยคัมภีร์นี้แหละ อัลลอฮ์จะทรงแนะนำหนทางแห่งความศานติแก่ผู้ที่ปฏิบัติตามความพึงพระทัยของพระองค์ และจะทรงนำพวกเขาออกจากความมืดไปสู่แสงสว่างด้วยการอนุมัติของพระองค์ และจะทรงแนะนำพวกเขาสู่ทางอันเที่ยงตรง แน่แน่นอน ย่อมได้ปฏิเสธศรัทธาแล้ว สำหรับบรรดาผู้ที่กล่าวว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นคือ อิล-มะสีหฺ บุตร ของมَرْยัม” (อัล-มาอิเตฮฺ 15-17)

ภาค

การศรัทธาต่อบรรดาศาสนทูต และเหตุผลของการแต่งตั้งศาสนทูต
ศาสนทูตคนแรกและคนสุดท้าย

เราศรัทธาว่าอัลลอฮ์ทรงส่งบรรดาศาสนทูตมายังมวลมนุษยชาติเพื่อ

﴿مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا
حَكِيمًا﴾ النساء: ๑๖๕

ความว่า “เป็นผู้แจ้งข่าวดีและผู้แจ้งข่าวร้าย เพื่อว่ามนุษย์จะได้ไม่มีหลักฐานใดๆ
อ้างแก้ตัวกับอัลลอฮ์ได้ หลังจากที่มิบรรดาศาสนทูตเหล่านั้นแล้ว และอัลลอฮ์เป็นผู้
ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณยิ่ง” (อัน-นีส้า 165)

และเราศรัทธาว่า ศาสนทูตคนแรกที่รับหน้าที่เผยแผ่ก็คือ นูหฺ ส่วนคนสุดท้ายคือ มุฮัมมัด
คืออัลลิลลอฮ์ อะดัยฮิม วะลัลลัม อัลญุมมะฮีน

﴿إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ﴾ النساء: ๑๖๓

ความว่า “แท้จริง เราได้มีโองการแก่เจ้า เช่นเดียวกับที่เราได้มีโองการแก่นูหฺ และ
บรรดานบีหลังจากเขา” (อัน-นีส้า 163)

﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ﴾
الأحزاب: ๕๐

ความว่า “มุฮัมมัดมิได้เป็นบิดาผู้ใดในหมู่บุรุษของพวกเขา แต่เป็นศาสนทูต
ของอัลลอฮ์ และเป็นคนสุดท้ายแห่งบรรดานบี” (อัล-อะหฺซาบ 40)

ศาสนทูตที่ประเสริฐที่สุด

และเราเชื่อว่าผู้ที่ประเสริฐที่สุดในหมู่พวกเขาคือมุฮัมมัด จากนั้นคืออิบรอฮีม จากนั้นคือมูซา
จากนั้นคือนูหฺ และอีซา บุตร มัรยัม ตามลำดับ ซึ่งถูกระบุจำเพาะเจาะจงในพระดำรัสของอัลลอฮ์ว่า

﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنكَ وَمِن نُّوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ
وَأَخَذْنَا مِنْهُم مِّيثَاقًا غَلِيظًا﴾ الأحزاب: ๗

ความว่า “และจงรำลึกถึง ตอนที่เราได้ขอคำมั่นสัญญาจากบรรดานบีทั้งหลาย จาก
เจ้า(นบีมุฮัมมัด) จากนูหฺ จากอิบรอฮีม จากมูซา และจากอีซาบุตรของมัรยัม และ
เราได้ขอคำมั่นสัญญาอย่างหนักแน่นจากพวกเขา” (อัล-อะหฺซาบ 7)

บทบัญญัติของศาสนทูตมุฮัมมัดครอบคลุมบทบัญญัติของศาสนทูตทั้งหมด

และเรายึดมั่นว่า บทบัญญัติของศาสนทูตมุหัมมัด คืออัลลลอฮ์อะลัยฮิวะสัลลัม นั้น ได้ครอบคลุมและรวมไว้ซึ่งความประเสริฐต่างๆ ที่มีอยู่ในบทบัญญัติของบรรดาศาสนทูตผู้ทรงเกียรติทั้งหลายที่ได้รับการระบุอย่างจำเพาะเจาะจงเหล่านั้นด้วยเช่นกัน เพราะอัลลลอฮ์ตรัสว่า

﴿شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ

وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ﴾ الشورى: ١٣

ความว่า “พระองค์ได้ทรงกำหนดบทบัญญัติทางศาสนาแก่พวกเจ้า ในสิ่งที่พระองค์ได้ทรงบัญชาแก่นูหุ และสิ่งที่เราได้ประทานวิวรณ์แก่เจ้า ก็เช่นเดียวกับที่เราได้บัญชาแก่อิบรอฮีม มูซา และอีซา ว่าพวกเจ้าจงดำรงศาสนาไว้ให้คงมั่น และอย่าแตกแยกกันในเรื่องศาสนา” (อัล-ชูรอ 13)

ศาสนทูตปราศจากคุณลักษณะการเป็นพระเจ้า

และเราศรัทธาว่า ศาสนทูตทุกคนนั้นเป็นมนุษย์ พวกเขาไม่ได้มีคุณสมบัติแห่งการเป็นพระเจ้าเลยแม้แต่น้อย อัลลลอฮ์ได้ตรัสถึงคำพูดของนูหุซึ่งเป็นศาสนทูตคนแรกว่า

﴿وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ﴾ هود: ٣١

ความว่า “ฉันมิได้กล่าวแก่พวกท่านว่า ณ ที่ฉันมีขุมคลังของอัลลลอฮ์อยู่ และฉันไม่รู้ถึงสิ่งที่เร้นลับพันญาณวิสัย และฉันมิได้กล่าวว่าแท้จริงฉันนี้เป็นมะลาอิกะฮ์” (ฮุด 31)

และพระองค์ได้สั่งให้ท่านนบีมุหัมมัดซึ่งเป็นศาสนทูตคนสุดท้ายให้กล่าวว่า

﴿لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ﴾

الأنعام: ٥٠

ความว่า “ฉันไม่กล่าวแก่พวกท่านว่า ณ ที่ฉันมีขุมคลังของอัลลลอฮ์อยู่ และฉันไม่รู้ถึงสิ่งที่เร้นลับพันญาณวิสัย และฉันมิได้กล่าวว่าแท้จริงฉันเป็นมะลาอิกะฮ์” (อัล-อันอาม 50)

﴿لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ﴾ الأعراف: ١٨٨

ความว่า “ฉันไม่ได้ครอบครองประโยชน์ใดๆ และโทษใดๆ ไว้เป็นกรรมสิทธิ์แก่ตัวของฉันได้ นอกจากสิ่งที่อัลลลอฮ์ทรงประสงค์เท่านั้น” (อัล-อะอะรอฟ 188)

﴿إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا﴾ ﴿١١﴾ قُلْ إِنِّي لَنْ يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ

مُلْتَحَدًا ﴿٢٢﴾ ﴿الحجن: ٢١ - ٢٢﴾

ความว่า “แท้จริงฉันไม่มีอำนาจที่จะให้โทษและให้คุณแก่พวกท่าน จงกล่าวเถิดว่า ไม่มีผู้ใดจะคุมครองฉันให้พ้นจาก (การลงโทษของ) อัลลอฮ์ได้ และฉันจะไม่พบที่พึ่งอันใดอื่นจากพระองค์เลย” (อัล-ญิน 21-22)

และเราศรัทธาว่า บรรดาศาสนทูตเหล่านั้นล้วนเป็นบ่าวของอัลลอฮ์ ที่พระองค์ทรงให้เกียรติพวกเขาด้วยการประทานสารแห่งพระองค์ลงมายังพวกเขา และพระองค์ได้ให้คุณลักษณะแก่พวกเขาด้วยสถานะแห่ง *อูบูดิยฮฺ* หรือการเป็นบ่าวที่สมบูรณ์ ซึ่งมันเป็นสถานะที่สูงที่สุดสำหรับพวกเขา และพระองค์ได้ชื่นชมยกย่องพวกเขาด้วยสถานะดังกล่าวนั้นอีกด้วย

พระองค์ได้ตรัสถึงนุหฺผู้เป็นศาสนทูตคนแรกว่า

﴿ ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا ﴾ الإسراء: 3

ความว่า “เผ่าพันธุ์ที่เราได้บรรทุก(ไว้ในเรือ)กับนบีนุหฺ แท้จริงเขาเป็นบ่าวผู้รู้จักขอบคุณยิ่ง” (อัล-อิสรออ์ 3)

และพระองค์ยังได้กล่าวถึงมูหัมมัด คืออลัลลอฮุอะลยฮิวะสัลลัม ผู้เป็นศาสนทูตคนสุดท้ายว่า

﴿ تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا ﴾ الفرقان: 1

ความว่า “ประเสริฐยิ่งพระผู้ทรงประทานอัลกุรอานลงมาให้กับบ่าวของพระองค์ เพื่อให้เขาได้เป็นผู้ตักเตือนแก่โลกทั้งมวล” (อัล-ฟุรกออัน)

และพระองค์ได้ตรัสถึงศาสนทูตคนอื่นๆ ว่า

﴿ وَادْكُرْ عَبْدَنَا إِبْرَاهِيمَ وَأَسْحَقَ وَيَعْقُوبَ أُولِيَ الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ ﴾ ص: 45

ความว่า “และจงระลึกถึงบ่าวของข้า ทั้งอิบรอฮีม อิสฮาก และยะอฺกูบ ซึ่งเป็นบ่าวทั้งหลายผู้มีมือและตา(หมายถึงมีความรู้ การปฏิบัติ ความเข้มแข็งและสายตาอันยาวไกล)” (ศอด 45)

﴿ وَادْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُدَ ذَا الْأَيْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴾ ص: 17

ความว่า “และจงระลึกถึงบ่าวของเรา ดาวิดผู้มีความเข้มแข็ง(ทั้งความรู้และการปฏิบัติ) แท้จริง เขาเป็นผู้มอบน้อมยิ่ง(ต่อพระองค์อัลลอฮ์)” (ศอด 17)

﴿ وَوَهَبْنَا لِداوُدَ سُلَيْمَانَ نِعَمَ الْعَبْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴾ ص: 30

ความว่า “และเราได้ประทานให้กับดาวิดซึ่ง(บุตรชายของเขา) สุลัยมาน เขานั้นเป็นยอดบ่าว แท้จริง เขาเป็นผู้มอบน้อมยิ่ง” (ศอด 30)

พระองค์ได้ตรัสถึงอิซา(เยชู)บุตรของมัรยัมว่า

﴿ إِنَّ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ ﴾ الزخرف: 59

ความสำเร็จของบรรดาเคาะลีฟะฮ์ และผู้สมควรแก่การได้รับมอบตำแหน่ง

และเราศรัทธาว่า ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลิม นั้นมีเหล่าเคาะลีฟะฮ์ ผู้ปกครองที่สืบทอดการดูแลประชาชาติหลังจากท่าน ทั้งในด้านความรู้ การเผยแผ่ และการปกครอง และผู้ที่ประเสริฐที่สุดและคู่ควรที่สุดสำหรับตำแหน่งนั้นก็คือ อับู บักรุ อัส-ซิดดีก จากนั้นก็คืออุมัรฺ บิน อัล-ค็อฏฏอบ จากนั้นก็อุษมาน บิน อัฟฟาน จากนั้นก็เป็นอะลี บิน อับี ฏอลิบ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม อัญญัมะฮ์อื่น

เช่นนี้แหละคือเกียรติหรือสถานะของพวกเขาในแง่ของการเป็นเคาะลีฟะฮ์ เหมือนกับความประเสริฐของพวกเขาในแง่ของบทบัญญัติทางศาสนา และอัลลอฮุนั้น – พระองค์ย่อมเปี่ยมด้วยวิทยปัญญาและความปรีชาญาณยิ่ง – พระองค์ย่อมไม่ทรงกำหนดให้ผู้ใดเป็นเคาะลีฟะฮ์ในยุคที่ประเสริฐที่สุด ในขณะที่มีผู้อื่นซึ่งคู่ควรและเหมาะสมกว่ากับตำแหน่งเคาะลีฟะฮ์นั้น

และเราศรัทธาว่า ผู้ที่ประเสริฐน้อยกว่าในบรรดาเคาะลีฟะฮ์เหล่านั้น อาจจะมีคุณสมบัติบางประการที่เด่นเหนือกว่าผู้ที่ประเสริฐมากกว่าเขา แต่กระนั้นก็ไม่ได้หมายความว่าคุณสมบัติดังกล่าวทำให้เขามีความประเสริฐเหนืออีกคนหนึ่งโดยสัมบูรณ์ เพราะแท้จริงแล้ว ปัจจัยแห่งความประเสริฐนั้นย่อมมีมากมายหลายประเภท

และเราศรัทธาว่า ประชาชาตินี้เป็นประชาชาติที่ดีที่สุด และอัลลอฮุทรงให้เกียรติพวกเขามากที่สุด อัลลอฮุตรัสว่า

﴿ كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ

وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ ﴾ آل عمران: 110

ความว่า “พวกเจ้านั้นเป็นประชาชาติที่ดียิ่ง ซึ่งถูกให้อุบัติขึ้นสำหรับมนุษยชาติ โดยที่พวกเจ้าใช้ให้ปฏิบัติสิ่งที่ดี และห้ามมิให้ปฏิบัติสิ่งที่ไม่ดี และศรัทธาต่ออัลลอฮ์” (อาล อิมรอน 110)

ยุคที่ดีที่สุดคือยุคเศาะหาบะฮ์ จากนั้นคือยุคตาบิอิน และยุคตาบิอุ อัด-ตาบิอินตามลำดับ

กลุ่มที่ยืนหยัดบนความถูกต้องและได้รับความสำเร็จทุกยุคสมัย

และเราศรัทธาว่า กลุ่มชนที่ดีที่สุดของประชาชาตินี้คือบรรดาเศาะหาบะฮ์ จากนั้นก็เป็นบรรดาตาบิอิน (ผู้ที่ทันกับสมัยเศาะหาบะฮ์) จากนั้นก็เป็นบรรดา ตาบิอุ อัด-ตาบิอิน (ผู้ที่ทันกับยุคตาบิอิน) และเราเชื่อว่ายังคงมีคนกลุ่มหนึ่งในหมู่ประชาชาติอิสลามที่ยังคงโดดเด่นด้วยสัจธรรม ซึ่งผู้มีหวังดีหรือผู้ที่ขัดแย้งกับพวกเขาไม่อาจจะทำร้ายพวกเขาได้ จนกระทั่งถึงเวลานั้นปลายตามกำหนดการของอัลลอฮ์

จุดยืนเกี่ยวกับความขัดแย้งระหว่างเศาะหาบะฮ์

และเราเชื่อมั่นว่า สิ่งที่เกิดขึ้นเป็นพิตนะฮ์ระหว่างเศาะหาบะฮ์นั้น เกิดมาจากการตีความซึ่งพวกเขาต่างก็ได้อาศัยการวินิจฉัยมาแล้ว ใครที่วินิจฉัยได้ถูกต้องก็ได้รับสองผลบุญ และใครที่วินิจฉัยผิดก็ยังได้รับหนึ่งผลบุญอยู่ อีกทั้งความผิดนั้นก็ได้รับการอภัยอีกด้วย

และเราเห็นว่า จำเป็นต้องหยุดกล่าวถึงเรื่องราวเลวร้ายและไม่ดีเกี่ยวกับพวกเขา โดยไม่กล่าวถึงพวกเขาเว้นแต่สิ่งที่เหมาะสมกับพวกเขา ด้วยการกล่าวยกย่องที่งดงาม และต้องทำให้ใจบริสุทธิ์จากความอคติ เคียดแค้น และอิจฉาริษยาต่อคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกเขาเหล่านั้น เพราะอัลลอฮ์ตรัสถึงพวกเขาว่า

﴿لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَتْلِ أَوْلِيَّتِكَ أَكْبَرُ مِنْ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ

بَعْدُ وَقَتْلُوا أَكْبَرُ وَعَدَّ اللَّهُ الْحَسَنَى ﴿١٠﴾ الحديد:

ความว่า “ย่อมไม่เท่าเทียมกันระหว่างพวกเจ้าที่ได้บริจาคและได้ต่อสู้ก่อนการพิชิต (นครมักกะฮฺ) คนเหล่านั้นย่อมมีฐานะสูงกว่าบรรดาผู้บริจาคและต่อสู้ หลังการพิชิต (นครมักกะฮฺ) และอัลลอฮ์ทรงสัญญาจะตอบแทนความดีงามแก่ทั้งสองฝ่าย” (อัล-หะดีด 10)

และพระองค์ตรัสถึงพวกเขาว่า

﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا

بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٠﴾ الحشر:

ความว่า “และบรรดาผู้ที่มาหลังจากพวกเขา จะกล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของเราทรงโปรดอภัยให้แก่เราและพี่น้องของเรา ผู้ซึ่งได้ศรัทธาก่อนหน้าเรา และขอพระองค์อย่าได้ให้มีการเคียดแค้นเกิดขึ้นในหัวใจของเราต่อบรรดาผู้ศรัทธา ข้าแต่พระเจ้าของเรา แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงเอ็นดู ผู้ทรงเมตตาเสมอ” (อัล-หัชร 10)

ภาค

การศรัทธาต่อวันอาดิเราะฮฺ

การศรัทธาต่อการฟื้นคืนชีพ

และเราศรัทธาต่อวันสุดท้าย นั่นคือวันกิยามะฮฺ ซึ่งจะไม่มีวันอื่นใดหลังจากนั้นอีก เป็นวันที่มวลมนุษย์จะถูกให้ฟื้นชีพขึ้นมาใหม่และมีชีวิตถาวร โดยหากไม่พำนักอยู่ในวิมานแห่งสวนสวรรค์อันสถาพร ก็ต้องถูกขังไว้ในนรกสถานทรมานอันเจ็บปวดทรมานยิ่ง

เราศรัทธาต่อการที่อัลลอฮฺจะทรงทำให้คนตายฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีกครั้ง เมื่อมะลาอิกะฮฺอิสรอฟีลได้เป่าลงในแตรเป็นครั้งที่สอง

﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ

فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ بِنُظُرٍ﴾ الزمر: 68

ความว่า “และสังข์ได้ถูกเป่าขึ้น แล้วบรรดาผู้ที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและในแผ่นดิน จะล้มลงตาย เว้นแต่ผู้ที่อัลลอฮฺทรงประสงค์ แล้วสังข์ก็ได้ถูกเป่าขึ้นอีกครั้งหนึ่ง แล้วพวกเขาต่างก็ลุกขึ้นยืนมองดู” (อัล-ซุมร 68)

จากนั้นมนุษย์ก็จะฟื้นขึ้นมาจากที่ฝังศพของพวกเขา ในสภาพเท้าเปล่า ล่อนจ้อนไม่มีเสื้อผ้าใส่ อยู่ในสภาพเดิมที่ไม่ขลิบอวัยวะเพศ

﴿كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعَدًّا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ﴾ الأنبياء: 104

ความว่า “เราได้เริ่มให้มีการบังเกิดครั้งแรกเช่นใด เราก็จะให้มันกลับเป็นขึ้นมาใหม่ อีกเช่นนั้น ซึ่งเป็นสัญญาผูกพันกับเรา แท้จริงเราเป็นผู้กระทำอย่างแน่นอน” (อัล-อันบิยาฮ์ 104)

การรับสมุดบันทึก

และเราศรัทธาว่าจะมีการมอบสมุดบันทึกการงานให้กับมนุษย์ทุกคน ไม่ว่าจะมอบให้ทางด้านขวาหรือด้านหลังทางซ้าย

﴿فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ ۖ ﴿٧﴾ فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا ﴿٨﴾ وَيَنْقَلِبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ

مَسْرُورًا ﴿٩﴾ وَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ وِرَاءَ ظَهْرِهِ ۖ ﴿١٠﴾ فَسَوْفَ يَدْعُوا بُرُورًا ﴿١١﴾ وَيَصِلَىٰ سَعِيرًا ﴿١٢﴾

الانشقاق: 7 - 12

ความว่า “ส่วนผู้ที่ได้รับมอบบันทึกของเขาให้ทางเบื้องขวา เขาก็จะถูกสอบสวนอย่างง่ายดาย และจะกลับไปหาครอบครัวของเขาด้วยความดีใจ และส่วนผู้ที่ได้รับมอบบันทึกของเขาทางเบื้องหลัง อีกไม่นานเขาก็จะร้องสาปแช่งตัวเอง และต้องเข้าไปในเปลวเพลิง” (อัล-อินชีกอก 7-12)

﴿وَكُلِّإِنْسَانٍالزَّمَنَهُطَبَّرَهُفِيَعُنُقِهِوَنُخْرِجُ لَهُيَوْمَالْقِيَمَةِكِتَابًا لِقَدَرِهِمَنْشُورًا﴾ (١٣) أَقْرَأُ

﴿كُنْبِكَكَفَىبِنَفْسِكَالْيَوْمَعَلَيْكَحَسِيبًا﴾ الإسراء: ١٣ - ١٤

ความว่า “และมนุษย์ทุกคน เราได้แนบบันทึกของเขาแขวนติดไว้ที่คอ และในวันกียามะฮฺ เราจะทำบันทึกที่ทางแก้ออกมาให้เขา จงอ่านบันทึกของเจ้าเสีย พอเพียงแก่ตัวเจ้าแล้วสำหรับวันนี้ ที่จะเป็นผู้คำนวณตัวเอง” (อัล-อิสรออ์ 13-14)

การชั่งความดีความชั่ว

และเราศรัทธาต่อตราฐูที่จะถูกนำมาตั้งเพื่อใช้ชั่งการงานในวันกียามะฮฺ ซึ่งทุกชีวิตจะไม่กลับแก่งัดโดยอรรถธรรมแม้เพียงเล็กน้อยก็ตาม

﴿فَمَنْيَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا﴾ (٧) وَمَنْيَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا

﴿الزلزلة: ٧ - ٨﴾

ความว่า “ดั่งนั้นผู้ใดกระทำความดีหนักเท่าละของธุลี เขาก็จะเห็นมัน ส่วนผู้ใดกระทำความชั่วหนักเท่าละของธุลี เขาก็จะเห็นมัน” (อัล-ซัลซะละฮฺ 7-8)

﴿فَمَنْثَقَلَتْ مَوَازِينُهُ، فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ (١٠٢) وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ، فَأُولَئِكَ

الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ﴿١٠٣﴾ تَلْفَحُ وُجُوهَهُمُ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا

﴿كَالِحُونَ﴾ المؤمنون: ١٠٢ - ١٠٤

ความว่า “ดั่งนั้นผู้ใดที่ตราฐูของเขาหนัก ชนเหล่านั้นย่อมเป็นผู้ประสบชัยชนะ และผู้ใดที่ตราฐูของเขา ชนเหล่านั้นคือบรรดาผู้ที่ทำให้ตัวเองขาดทุน พวกเขาจะพำนักอยู่ในนรกตลอดกาล ไฟนรกจะเผาไหม้ใบหน้าของพวกเขา และพวกเขาจะอยู่ในนั้นอย่างคนหน้าบูดเปื้อนตลอดไป” (อัล-มุอฺมินูน 102-104)

﴿مَنْجَاءٌ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا وَمَنْجَاءٌ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا

﴿يُظْلَمُونَ﴾ الأنعام: ١٦٠

ความว่า “ผู้ใดที่นำความดีมา เขาก็จะได้รับสิบเท่าของความดีนั้น และผู้ใดนำความชั่วมา เขาจะไม่ได้รับการตอบแทนนอกจากเท่าความชั่วนั้นเท่านั้น และพวกเขาจะไม่ถูกอธรรม” (อัล-อันอาม 160)

ชะฟาอะฮฺ การให้ความช่วยเหลือ

และเราศรัทธาต่อกรให้ ชะฟาอะฮฺ (การค้ำประกันเพื่อช่วยเหลือ)อันยิ่งใหญ่ ซึ่งมันคือสิทธิของท่านศาสนทูต คืออัลลัลลอฮฺอะลยฮฺวะสัลลัม เป็นกรณีพิเศษโดยเฉพาะ ท่านจะให้ชะฟาอะฮฺ ณ องค์อัลลัลลอฮฺด้วยการอนุมัติของพระองค์ เพื่อให้ทรงเริ่มตัดสินชี้ขาดระหว่างปวงบ่าว ในตอนที่ต้องเจอกับความกังวลและความทุกข์ที่ไม่สามารถจะแบกรับได้อีก ซึ่งพวกเขาก็ไปหานบีอาดัม แล้วไปหานบีนูหฺ แล้วไป

และเราศรัทธาต่อสวรรค์และนรก สวรรค์นั้นคือวิมานแห่งความสุข ซึ่งอัลลอฮ์ได้เตรียมไว้สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาผู้ยำเกรง ในนั้นจะมีความสุขสำราญที่ตาไม่เคยพบเห็น หูไม่เคยรับฟัง และหัวใจของมนุษย์ไม่เคยคาดคิดไปถึง

﴿ فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴾ السجدة: ١٧

ความว่า “ดังนั้น จึงไม่มีชีวิตใดรู้สิ่งหวานตาอันรื่นรมย์ที่ถูกซ่อนไว้สำหรับพวกเขา ซึ่งเป็นการตอบแทนในสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้” (อัล-สัจญ์ดะฮ์ 17)

ส่วนนรกนั้น คือสถานที่แห่งการทรมาน ซึ่งอัลลอฮ์ได้จัดเตรียมไว้แก่เหล่าผู้ปฏิเสธศรัทธาผู้อธรรม ในนั้นจะมีการทรมานและลงทัณฑ์ที่ไม่สามารถจะคาดคิดไปถึงได้

﴿ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا وَإِنْ يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي

الْوُجُوهُ بِسُوءِ الشَّرَابِ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا ﴾ الكهف: ٢٩

ความว่า “แท้จริง เราได้เตรียมไฟนรกไว้สำหรับพวกอธรรม ซึ่งกำแพงของมันล้อมรอบพวกเขา และถ้าพวกเขาร้องขอความช่วยเหลือ ก็จะได้รับการสงเคราะห์ด้วยน้ำเสมือนน้ำทองแดงเดือดที่ลวกใบหน้า มันเป็นน้ำดื่มที่ขำขี้และเป็นที่น่ารังเกียจที่เลวร้ายยิ่ง” (อัล-กะฮ์ฟู 29)

ทั้งสวรรค์และนรกนั้นมีอยู่จริงแล้ว ณ เวลาปัจจุบัน และมันทั้งสองจะไม่มีวันสูญสลายตลอดไป

﴿ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا قَدْ

أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا ﴾ الطلاق: ١١

ความว่า “และผู้ใดศรัทธาต่ออัลลอฮ์และกระทำความดี พระองค์จะทรงให้เขาเข้าสวนสวรรค์อันหลากหลาย ณ เบื้องล่างสวนสวรรค์นั้นมีลำน้ำหลายสายไหลผ่านพวกเขาเป็นผู้พำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล แน่นนอน พระองค์ได้ทรงจัดปัจจัยยังชีพอย่างดีเลิศไว้ให้แก่เขาแล้ว” (อัล-ฏะฮ์ลาถ 11)

﴿ إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكٰفِرِينَ وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا ﴿٦٤﴾ خٰلِدِينَ فِيهَا اَبَدًا لَا يَجِدُونَ وِلِيًا وَلَا

نٰصِرًا ﴿٦٥﴾ يَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَا لَيْتَنَا اَطَعْنَا اللَّهَ وَاَطَعْنَا الرَّسُوْلًا ﴿٦٦﴾

الأحزاب: ٦٤ - ٦٦

ความว่า “แท้จริง อัลลอฮ์ทรงสาปแช่งบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา และทรงเตรียมไฟที่ลุกโชติช่วงไว้สำหรับพวกเขา พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล พวกเขาจะไม่มีผู้คุ้มครองและผู้ช่วยเหลือ วันที่ใบหน้าของพวกเขาจะถูกพลิกกลับไปกลับมาในไฟนรก พวกเขาจะกล่าวว่า โอ้ความระทมทุกข์ของเรา ! มันยอมดีแท้ หากเราได้เชื่อฟัง

ปฏิบัติตามอัลลอฮฺ และเราได้เชื่อฟังปฏิบัติตามศาสนทูตของพระองค์!!” (อัล-อะหฺ ซาบ 64-66)

การเป็นสัก্ষีพยานต่อชาวสวรรค์และชาวนรก

และเราเป็นสัก্ষีพยานยอมรับและยืนยันการเป็นชาวสวรรค์ ของคนทุกคนที่อัลกุรอานและสุนนะฮฺระบุว่าเขาผู้นั้นเป็นชาวสวรรค์ ไม่ว่าจะเป็นการระบุแบบเจาะจงรายบุคคลหรือการระบุคุณลักษณะของเขาก็ตาม

ทั้งนี้ ส่วนหนึ่งของการระบุแบบเจาะจงรายบุคคล ก็คือ การยืนยันยอมรับการเข้าสวนสวรรค์ของท่านอบู บักรฺ, อุมัรฺ, อุซมาน, อะลี และคนอื่นๆ ที่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิวะสัลลิม ได้ระบุเจาะจงกับพวกเขา

ส่วนตัวอย่างการระบุตามคุณลักษณะก็คือ การยืนยันสวรรค์แก่ผู้ศรัทธาหรือผู้ยำเกรงทุกคน และเราเป็นสัก্ষีพยานยืนยันการเป็นชาวนรกของทุกคนที่อัลกุรอานและสุนนะฮฺระบุว่าเขาผู้นั้นเป็นชาวนรก ไม่ว่าจะเป็นการระบุแบบเจาะจงรายบุคคลหรือการระบุคุณลักษณะของเขาก็ตาม

ในจำนวนการระบุแบบเจาะจงรายบุคคล ก็คือ การยืนยันการเข้านรกของ อบู ละฮับ และ อัมรฺ บิน ลุหัยษฺ อัล-คุซาอียฺ เป็นต้น

และในจำนวนตัวอย่างการระบุตามคุณลักษณะก็คือ การยืนยันการเข้านรกของกาฟิรฺ หรือผู้ตั้งภาคีที่เป็นชริกฮักบิรฺ หรือคนมูนาฟิคทุกคน

การสอบสวน ความสุข และการทรมานในหลุมศพ

และเราศรัทธาต่อการสอบสวนในหลุมฝังศพ นั่นคือการสอบถามคนตายในสุสานของเขา เกี่ยวกับพระเจ้า ศาสนา และนบีของเขา แล้วอัลลอฮฺก็จะทรง ..

﴿يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآٰخِرَةِ﴾

إبراهيم: ๒๗

ความว่า “อัลลอฮฺทรงให้บรรดาผู้ศรัทธามีความหนักแน่นด้วยคำกล่าวที่มั่นคง ในการมีชีวิตอยู่ทั้งในโลกนี้และในปรโลก” (อิบรอฮีม 27)

ผู้ศรัทธาก็จะกล่าวว่า “พระเจ้าของฉันคืออัลลอฮฺ ศาสนาของฉันคืออิสลาม และนบีของฉันคือมุฮัมมัด” ส่วนกาฟิรฺและมูนาฟิคก็จะกล่าวว่า “ฉันไม่รู้ ฉันได้ฟังผู้คนกล่าวบางสิ่งบางอย่างฉันก็เลยกล่าวตามนั้น”

และเราศรัทธาต่อการเสวยสุขของผู้ศรัทธาในสุสาน

﴿الَّذِينَ تَوْفَّيْنَاهُمُ الْمَلَائِكَةَ طَيِّبِينَ يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾

النحل: ๓๒

ความว่า “บรรดาผู้ที่มีลาอิกะฮฺเอาชีวิตรอดของพวกเขา ในสภาพที่พวกเขาเป็นคนดี มะลาอิกะฮฺจะกล่าวว่า ศานติจงมีแด่พวกเขา จงเข้าไปในสวนสวรรค์เกิด ด้วยสิ่งที่พวกเขาเจ้าได้กระทำไว้” (อัน-นะหฺลุ 32)

และเราศรัทธาต่อการถูกทรมานในสุสานของเหล่าผู้อธรรมที่เป็นกาฟิร

﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ آخِرِجُوا أَنفُسَكُمْ الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ﴾ الأنعام: 93

ความว่า “และหากเจ้าจะได้เห็น ขณะที่บรรดาผู้อธรรมอยู่ในภาวะคับขันแห่งความตาย โดยที่มีมะลาอิกะฮฺกำลังกางมือทูปตี(โดยกล่าวว่า) จงเอาวิญญาณของพวกเขาเจ้าออกมา วันนี้พวกเขาเจ้าจะได้รับการตอบแทนด้วยโทษทัณฑ์แห่งความอับยศ จากเหตุที่พวกเขาเจ้ากล่าวให้ร้ายแก่อัลลอฮฺโดยปราศจากความจริง และจากการที่พวกเขาเจ้าแสดงความยะโสต่อบรรดาโองการของพระองค์” (อัล-อันอาม 93)

หลักฐานต่างๆ จะไม่ค้านกับสิ่งที่เราเห็นในดุญยา

หะดีษต่างๆ ที่ระบุถึงเรื่องดังกล่าวนี้มีอยู่มากมายเป็นที่รู้จักกัน ดังนั้น ผู้ศรัทธาจึงจำเป็นต้องศรัทธาต่อทุกๆ สิ่งที่มีปรากฏอยู่ในอัลกุรอานและสุนนะฮฺเกี่ยวกับเรื่องราวเร้นลับเหล่านี้ และต้องไม่กล่าวคัดค้านหรือแย้งมันด้วยสิ่งที่เขาเห็นในโลกดุญยานี้ เพราะเรื่องราวในอาคิเราะฮฺนั้นไม่อาจจะนำไปเปรียบเทียบกับเรื่องราวในดุญยาได้ เพราะมีความแตกต่างชัดเจนอย่างใหญ่หลวงระหว่างทั้งสองนั้น วัลลอฮุอะกบัรุมุสตะอาน (ขออัลลอฮฺประทานความช่วยเหลือ)

ภาค

การศรัทธาต่อเกาะดัจ หรือกฎสภาวการณ์

ระดับการศรัทธาต่อ เกาะดัจ ทั้งสี่ขั้น

เราศรัทธาต่อ เกาะดัจ (กฎสภาวการณ์) ทั้งที่ดีและร้าย นั่นคือลิขิตที่อัลลอฮฺทรงกำหนดให้เกิดขึ้นกับสรรพสิ่งต่างๆ ตามที่ทรงรู้มาก่อนหน้าแล้ว และดังที่ควรจะเป็นไปตามวิถยความปรีชาญาณแห่งพระองค์

เกาะดัจ หรือกฎสภาวการณ์ของอัลลอฮฺนั้นมีสี่ระดับ

ระดับที่หนึ่ง : อัล-อิลม (การที่อัลลอฮฺทรงรู้) คือ เราศรัทธาว่าอัลลอฮฺเป็นผู้ทรงรอบรู้พระองค์ทรงรู้สิ่งที่ได้เกิดขึ้นแล้ว และทรงรู้สิ่งที่จะเกิดขึ้น และทรงรู้ว่ามันจะเกิดขึ้นอย่างไร ด้วยความรอบรู้ที่มีอยู่กับพระองค์มาตั้งแต่ดั้งเดิมและตลอดไป สำหรับพระองค์แล้ว ความรู้จะไม่เกิดขึ้นใหม่หลังจากความไม่รู้(หมายถึง พระองค์ทรงรอบรู้ทุกอย่างตั้งแต่เดิมอยู่แล้ว และจะทรงรู้ตลอดไปโดยไม่มีสิ่งใดที่พระองค์ไม่รู้) และจะไม่มี ความหลงลืมเกิดขึ้นหลังจากความรอบรู้นั้น

ระดับที่สอง : อัล-กิตาเบสุ (การจดบันทึก) คือ เราศรัทธาว่าอัลลอฮฺจะทรงบันทึกทุกสิ่งทุกอย่างที่จะเกิดขึ้นจนกระทั่งถึงวันกียามะฮฺ ในกระดาน อัล-เลาหฺ อัล-มะหฺฟูซฺ

﴿أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ

يَسِيرٌ﴾ الحج: 70

ความว่า “เจ้ามีรู้ดอกหรือว่า แท้จริงอัลลอฮฺนั้นทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าและแผ่นดิน แท้จริงสิ่งนั้นมีอยู่ในบันทึกแล้ว แท้จริงในการนั้นเป็นเรื่องง่ายด้ายสำหรับอัลลอฮฺ” (อัล-หัจญ์ 70)

ระดับที่สาม : อัล-มะชียะฮฺ (ความประสงค์) คือ เราศรัทธาว่าอัลลอฮฺได้ทรงประสงค์ทุกสิ่งที่เกิดขึ้นในชั้นฟ้าและแผ่นดิน ไม่มีสิ่งใดเกิดขึ้นเว้นแต่ด้วยความประสงค์ของพระองค์ สิ่งใดที่พระองค์ทรงประสงค์ก็จะเกิดขึ้น สิ่งใดที่ไม่ทรงประสงค์ก็จะไม่เกิดขึ้น

ระดับที่สี่ : อัล-ค็อลก (การสร้างหรือบันดาลให้เกิดขึ้น) คือ เราศรัทธาว่าอัลลอฮฺนั้น ..

﴿خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿٦٢﴾ لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ﴿٦٣﴾﴾

الزمر: 62 - 63

ความว่า “...คือผู้ทรงสร้างทุกสิ่ง และพระองค์เป็นผู้ทรงดูแลและคุ้มครองทุกสิ่ง การควบคุมดูแลกิจการแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นสิทธิของพระองค์” (อัล-ซุมัร 62-63)

ระดับทั้งสี่ประการนี้ครอบคลุมสิ่งทีมาจากพระองค์อัลลอฮฺเอง และสิ่งทีมาจากปวงบ่าวทั้งหมดด้วย นั่นคือ ทุกๆ สิ่งทีเกิดขึ้นจากบ่าว ไม่ว่าจะเป็คำพูด การกระทำ และการละทิ้งของเขา ย่อมเป็นสิ่งที่

ถูกรับรู้และถูกจดบันทึกไว้แล้ว ณ อัลลอฮฺ พระองค์ได้ทรงประสงค์ให้มันเกิดขึ้นและทรงบันดาลให้มันเกิดขึ้นจริงตามนั้นด้วย

﴿لَمِنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ ﴿٢٨﴾ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾

التكوير: ٢٨ - ٢٩

ความว่า “สำหรับบุคคลในหมู่พวกเจ้าที่ประสงค์อยู่ในทางอันเที่ยงตรง และพวกเจ้าจะไม่สมประสงค์ในสิ่งใด เว้นแต่อัลลอฮฺพระเจ้าแห่งสากลโลกทรงประสงค์ให้มันเกิดขึ้นเท่านั้น” (อัต-ตักวีร 28-29)

﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَفْتَلَوْا وَلَكِنْ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ﴾ البقرة: ٢٥٣

ความว่า “และมาตราว่าอัลลอฮฺทรงประสงค์แล้วไซ้รู้ แน่นอนพวกเขาจะไม่รบฟุ้งกัน แต่ทว่าอัลลอฮฺทรงกระทำไปตามที่พระองค์ทรงประสงค์” (อัล-บะเกาะเราะฮฺ 253)

﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ فَذَرَّهُمْ وَمَا يُفْتَرُونَ﴾ الأنعام: ١٣٧

ความว่า “และหากว่าอัลลอฮฺประสงค์แล้วพวกเขาก็ย่อมไม่กระทำการนั้น ฉะนั้น เจ้าจงปล่อยพวกเขาและสิ่งที่พวกเขาอุปโลกน์ความเท็จไปเกิด” (อัล-อันอาม 137)

﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ﴾ الصافات: ٩٦

ความว่า “และอัลลอฮฺทรงให้บังเกิดพวกเจ้า และสิ่งที่พวกเจ้ากระทำด้วย” (อัต-ศอฟฟาต 96)

หลักฐานห้าประการที่แสดงว่าบ่าวมีสิทธิในการเลือกกระทำ

แต่ในขณะเดียวกัน เราก็ศรัทธาว่าอัลลอฮฺทรงกำหนดให้บ่าวมีสิทธิในการเลือกและความสามารถที่จะลงมือทำ ซึ่งด้วยเหตุผลสองประการนี้การกระทำของเขาจึงได้บังเกิดขึ้น

โดยหลักฐานที่ชี้ว่าการกระทำของบาวนั้นเกิดขึ้นด้วยการเลือกและความสามารถของเขา นั่นก็คือ

หนึ่ง พระดำรัสของอัลลอฮฺที่ว่า

﴿فَأْتُوا حَرْثَكُمْ أَنْتُمْ﴾ البقرة: ٢٢٣

ความว่า “จงเข้าหาที่เพาะปลูก(หมายถึงภรรยา)ของพวกเจ้า จากด้านใดก็ได้ตามที่พวกเจ้าต้องการ” (อัล-บะเกาะเราะฮฺ 223)

﴿وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً﴾ التوبة: ٤٦

ความว่า “และหากพวกเขาต้องการออกไปรบด้วย แน่นอนพวกเขาย่อมเตรียมสัมภาระเพื่อการออกไปด้วย” (อัต-เตาบะฮฺ 46)

ในโองการดังกล่าว อัลลอฮ์ได้กล่าวยืนยันถึงการเข้าหาภรรยาด้วยความประสงค์ของบ่าวเอง และยืนยันถึงการเตรียมสัมภาระด้วยความประสงค์ของบ่าวเองเช่นเดียวกัน

สอง การที่อัลลอฮ์ทรงมีคำสั่งใช้และคำสั่งห้ามไปยังบ่าว ซึ่งถ้าหากบ่าวไม่มีสิทธิในการเลือกและไม่มีความสามารถในการทำแล้วไซ้ การสั่งการดังกล่าวก็จะเป็นการบังคับใช้ให้กระทำในสิ่งที่อยู่นอกเหนือความสามารถ ซึ่งเป็นสิ่งที่ค้านกันอย่างชัดเจนกับวิถึความปรีชาญาณ ความเมตตา และพระดำรัสอันสัจจริงของอัลลอฮ์ ที่พระองค์ได้ตรัสว่า

﴿ لَا يَكْفُفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ﴾ البقرة: ๒๘๖

ความว่า “อัลลอฮ์ไม่ทรงบังคับใช้ชีวิตหนึ่งชีวิตใด เว้นแต่เท่าที่เขามีความสามารถ จะกระทำได้” (อัล-บะเกาะเราะฮ์ 286)

สาม การที่อัลลอฮ์ทรงชื่นชมผู้ทำดีในความดีที่เขาทำ และทรงประณามคนชั่วในความชั่วที่เขาทำ และทรงให้ผลตอบแทนแก่ทั้งสองคนต่อสิ่งที่ทั้งสองได้ก่อไว้ ถ้าหากไม่เพราะว่าการกระทำของบ่าวเกิดขึ้นด้วยความต้องการและการเลือกของบ่าวเองแล้วไซ้ การชื่นชมดังกล่าวก็ย่อมเป็นสิ่งไร้สาระ และการลงโทษที่ว่าก็จะเป็นการอธรรม ซึ่งอัลลอฮ์ผู้สูงส่งนั้นทรงบริสุทธิ์จากคุณลักษณะแห่งความไร้สาระและความอธรรม

สี่ การที่อัลลอฮ์ทรงส่งบรรดาศาสนทูตมาเพื่อ ..

﴿ مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ ﴾ النساء: ๑๖๐

ความว่า “เป็นผู้แจ้งข่าวดีและผู้ตักเตือน เพื่อว่ามนุษย์จะได้ไม่มีหลักฐานใดๆ อ้างแก้ตัวแก่อัลลอฮ์ได้ หลังจากที่มิมีบรรดาศาสนทูตเหล่านั้นแล้ว” (อัน-นิสาฮ์ 165)

โองการดังกล่าวยืนยันว่า หากการกระทำของบ่าวเกิดขึ้นไม่ใช่ด้วยความต้องการและการเลือกของเขาเอง การกล่าวอ้างเพื่อแก้ตัวของเขาก็จะไม่เป็นโมฆะ (แต่เนื่องจากความจริงก็คือ การกระทำของบ่าวเกิดขึ้นด้วยการเลือกและเจตนาของเขาเอง ดังนั้นการกล่าวอ้างแก้ตัวนั้นจึงเป็นโมฆะและไม่เป็นผล) นั่นคือ ด้วยการที่อัลลอฮ์ส่งบรรดาศาสนทูตลงมา (เพื่อแจ้งเตือนให้พวกเขาทราบถึงความดีความชั่ว และให้พวกเขาเลือกทำด้วยตัวเอง เพื่อไม่ให้พวกเขาแก้ตัวได้อีกต่อไป)

ห้า คนที่ลงมือทำทุกคนย่อมรู้สึกที่ตัวเองกำลังทำบางสิ่งบางอย่าง หรือกำลังละทิ้งมันอยู่ โดยไม่รู้สึกที่ถูกบังคับแต่อย่างใด เขาอาจจะยืน นั่ง เข้า ออก เดินทาง หรืออยู่กับที่ ก็ล้วนด้วยความต้องการของเขาทั้งสิ้น และไม่รู้สึกว่าตนเองถูกใครบังคับอยู่ มิหนำซ้ำ เขายังสามารถที่จะแยกแยะได้อย่างชัดเจนว่ากำลังทำบางสิ่งบางอย่างอยู่ด้วยการเลือกของเขาเองหรือว่ามีผู้อื่นบังคับเขาอยู่นอกจากนี้ บทบัญญัติทางศาสนาเองก็มีการแยกแยะด้วยว่า ระหว่างการเลือกทำโดยสมัครใจและการถูก

และเราขอกล่าวแก่ผู้ทำบาปที่อ้างถึงกฎสภาพการณ์ว่า ถ้าท่านต้องการเดินทางไปยังนครมักกะฮฺ ซึ่งมีมันมีเส้นทางอยู่สองเส้นทาง แล้วมีคนที่มีชื่อเสียงมาบอกกับท่านว่า มีทางหนึ่งนั้นน่ากลัวและยากลำบาก ส่วนอีกทางหนึ่งนั้นปลอดภัยและสะดวกสบาย แน่แน่นอนท่านย่อมจะเลือกทางที่สอง และเป็นไปไม่ได้ที่ท่านจะเลือกทางแรกแล้วอ้างว่าแท้จริงมันถูกกำหนดมาแก่ฉันแล้ว ถ้าหากท่านทำเช่นนั้น แน่แน่ผู้คนก็จะหาว่าท่านนั้นเป็นพวกคนที่บ้าและวิกลจริตอย่างแน่นอน

และเราจะขอกล่าวแก่คนที่ทำบาปและอ้างถึงกฎสภาพการณ์อีกว่า ถ้าหากมีการเสนอตำแหน่งสองตำแหน่งแก่ท่าน ตำแหน่งหนึ่งนั้นเป็นงานที่มีเงินเดือนสูงกว่า ท่านย่อมที่จะเลือกทำในตำแหน่งนี้แทนที่จะเลือกตำแหน่งที่มีเงินเดือนต่ำกว่า แล้วเหตุใดในเรื่องที่เกี่ยวกับโลกอาคิเราะฮฺนั้นท่านจึงเลือกเอางานที่ต่ำต้อยกว่า แล้วมาอ้างเอาว่าเป็นเพราะกฎสภาพการณ์ด้วยแล้ว ?

และเรายังขอกล่าวอีกด้วยว่า เราเห็นว่า เมื่อท่านป่วยด้วยโรคทางกายใดๆ ท่านก็จะเคาะประตูหาหมอที่มีทั้งหมดเพื่อมาเยียวยารักษาท่าน และท่านก็กีดพันทนต่อความเจ็บปวดในการผ่าตัดและการกลืนกินยาที่ขมขื่น แล้วเหตุใดแล้ว ท่านจึงทำไม่เยี่ยงเดียวกันนั้นกับโรคทางจิตใจของท่านที่ป่วยด้วยมะฮฺญะฮฺ (การฝ่าฝืนและทำบาป) มากมาย ?

ความชั่วจะไม่ถูกพาดพิงไปยังอัลลอฮฺ

และเราศรัทธาว่า ความชั่วร้ายนั้นจะไม่ถูกพาดพิงไปยังอัลลอฮฺ เนื่องด้วยความสมบูรณ์แห่งพระเมตตาและวิหยความปรีชาญาณแห่งพระองค์ ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า

«وَالشَّرُّ لَيْسَ إِلَيْكَ»

ความว่า “ความชั่วนั้นไม่ถูกพาดพิงไปยังพระองค์” (บันทึกโดยมุสลิม 771)

ดังนั้น ตัวของการกำหนดกฎเกณฑ์ต่างๆ ของอัลลอฮฺนั้นจะไม่มีด้านเลวร้ายเลยโดยเด็ดขาด เพราะมันเกิดมาจากพระเมตตาและความปรีชาญาณของพระองค์ แต่ความเลวร้ายดังกล่าวเกิดขึ้นกับการตัดสินใจหรือผลแห่งการกำหนดนั้น ดังดุอาอ์ของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ซึ่งได้กล่าวในญูซุตที่ได้สอน อัล-หะสัน เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ว่า

«وَقِنِي شَرَّ مَا قَضَيْتَ»

ความว่า “ขอพระองค์ปกป้องฉัน จากความชั่วร้ายที่พระองค์ทรงตัดสินให้มันเกิดขึ้น” (บันทึกโดยอับู ดาวูด 1425, อัล-ติรมิซียฺ 646, อัน-นะสาอียฺ 1745, อิบน์ มาญะฮฺ 1178)

ในดุอาอ์นี้ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม พาดพิงความเลวร้ายไปยัง *เกาะฎอฮ์* หรือผลการตัดสินใจที่เกิดขึ้น (ไม่ใช่พาดพิงไปยัง *เกาะดฺรฺ* หรือกำหนดการของอัลลอฮฺ) ขณะเดียวกัน ความเลวร้ายที่เกิดขึ้นกับผลแห่งการกำหนดดังกล่าวก็ไม่ใช่ความเลวร้ายโดยบริสุทธิ์หรือโดยสมบูรณ์ ทว่ามันจะอาจจะเลวร้ายในแง่หนึ่ง แต่ดีในอีกแง่หนึ่ง หรือเลวร้าย ณ สถานะหนึ่ง แต่ดีในอีกสถานะหนึ่ง เป็นต้น

สิ่งที่ชั่วในแง่หนึ่งย่อมมีด้านดีในอีกแง่หนึ่ง

เช่น ความเสียหายที่ปรากฏขึ้นในแผ่นดิน ไม่ว่าจะเป็ความแห้งแล้ง ความเจ็บป่วย ความยากจน และความหวาดกลัว เหล่านี้ย่อมเป็นสิ่งที่เลวร้าย แต่มันก็เป็นสิ่งที่ดีในอีกสถานะหนึ่ง ดังที่อัลลอฮฺตรัสว่า

﴿ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا

لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ الروم: ٤١

ความว่า “ความหายนะได้เกิดขึ้นทั้งทางบกและทางน้ำ อันเนื่องมาจากสิ่งที่มือของมนุษย์ได้ชวนชวนไว้ เพื่อที่พระองค์จะให้พวกเขาลิ้มรสโทษจากบาปบางอย่างที่พวกเขาประกอบไว้ เพื่อว่าพวกเขาจะกลับเนื้อกลับตัว” (อัล-รุม 41)

การตัดมือคนขโมยและการขว้างหินคนผิดประเวณี ย่อมเป็นสิ่งที่เลวร้ายสำหรับคนขโมยและคนที่ทำผิดประเวณีดังกล่าว เพราะว่าเป็นการตัดมือและคร่าชีวิต แต่มันเป็นสิ่งที่ดีสำหรับเขาทั้งสองในอีกแง่หนึ่ง นั่นคือ เป็นการลบล้างบาปแก่ทั้งสองทดแทนการต้องโดนลงโทษในอาคิเราะฮฺ เพราะว่าจะไม่มีการรวมกันระหว่างการลงโทษในดุนยาและการทรมานในอาคิเราะฮฺ และมันยังมีข้อดีในอีกสถานะหนึ่งด้วย นั่นคือ เป็นการพิทักษ์ปกป้องทรัพย์สิน เกียรติและวงศ์ตระกูลในสังคมโดยภาพรวม ไม่ให้ถูกล่วงละเมิดโดยมิชอบ

ภาค

ผลของการศรัทธาตามหลักความเชื่อดังกล่าวนี้

ผลของการศรัทธาต่ออัลลอฮ์

หลักความเชื่อต่างๆ ที่สูงส่งและประกอบด้วยหลักการต่างๆ ที่ยิ่งใหญ่เหล่านี้ จะส่งผลให้กับเจ้าของผู้ที่เชื่อมั่นศรัทธาด้วยผลดีต่างๆ อันใหญ่หลวงและมากมาย อาทิ

การศรัทธาต่ออัลลอฮ์ รวมทั้งพระนามและคุณลักษณะต่างๆ ของพระองค์ จะส่งผลให้บ่าวมีความรักต่ออัลลอฮ์และยกย่องสรรเสริญพระองค์ อันเป็นปัจจัยสองประการที่ทำให้เขาลุกขึ้นมาทำหน้าที่ตามคำสั่งของพระองค์และละเลิกจากสิ่งที่พระองค์ห้าม การกระทำตามคำสั่งของอัลลอฮ์และงดเว้นจากสิ่งที่พระองค์ห้าม จะทำให้บ่าวได้รับความสุขทั้งในโลกดุนยาและอาคิเราะฮ์ ทั้งระดับปัจเจกบุคคลและระดับสังคมโดยรวม

﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً

وَلَنُجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ النحل: ๙๗

ความว่า “ผู้ใดปฏิบัติความดีไม่ว่าจะเป็นเพศชายหรือเพศหญิงก็ตาม โดยที่เขาเป็นผู้ศรัทธา เราก็จะให้เขาได้ดำรงชีวิตที่ดีอย่างแน่นอน และเราจะตอบแทนค่าความเหน็ดเหนื่อยของพวกเขาด้วยการตอบแทนสิ่งที่ดีที่สุด ต่อสิ่งที่พวกเขาได้เคยกระทำไว้” (อัน-นะหฺลุ 97)

ผลของการศรัทธาต่อมะลาอิกะฮ์

ส่วนหนึ่งของผลที่ได้รับจากการศรัทธาต่อมะลาอิกะฮ์ ก็คือ

หนึ่ง การได้รู้ถึงความยิ่งใหญ่ของพระผู้อภิบาลผู้ทรงสร้างมะลาอิกะฮ์ รวมถึงพระเดชานุภาพและอำนาจของพระองค์

สอง การได้ขอขอบคุณอัลลอฮ์ที่ทรงให้ความสำคัญกับปวงบ่าวของพระองค์ ด้วยการส่งให้มีมะลาอิกะฮ์มาเป็นผู้ดูแลพวกเขา คอยจดบันทึกการงานต่างๆ ของพวกเขา และเพื่อคุณประโยชน์อื่นๆ ของมนุษย์

สาม การมีความรู้สึกรักต่อมะลาอิกะฮ์ ในสิ่งที่พวกเขาได้ปฏิบัติอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์ในรูปแบบที่สมบูรณ์ที่สุด รวมทั้งการที่พวกเขาได้ขออภัยโทษให้กับบรรดาผู้ศรัทธา

ผลของการศรัทธาต่อคัมภีร์

และส่วนหนึ่งของผลที่ได้รับจากการศรัทธาต่อคัมภีร์ต่างๆ ก็คือ

หนึ่ง การได้รู้ถึงความเมตตาของอัลลอฮ์และการที่พระองค์ให้ความสำคัญต่อปวงบ่าวของพระองค์ ด้วยการที่ทรงประทานมายังมนุษยชาติทุกๆ เผ่าพันธุ์ให้มีคัมภีร์ เพื่อทรงชี้ทางให้แก่พวกเขาด้วยคัมภีร์นั้น

สอง การได้เห็นถึงวิหยความปรีชาญาณของอัลลอฮฺ ที่พระองค์ทรงกำหนดบทบัญญัติต่างๆ ในคัมภีร์เหล่านี้ได้อย่างเหมาะสมกับสภาพของแต่ละประชาชาติ และอัลกุรอานซึ่งเป็นคัมภีร์สุดท้ายของพระองค์ก็มีความเหมาะสมสำหรับมนุษย์ทั้งมวล ในทุกยุคสมัยและทุกสถานที่ จวบจนถึงวันกิยามะฮฺ

สาม การได้ขอขอบคุณอัลลอฮฺต่อคุณประโยชน์ต่างๆ ข้างต้น

ผลของการศรัทธาต่อศาสนทูต

และส่วนหนึ่งของผลที่ได้รับจากการศรัทธาต่อบรรดาศาสนทูต ก็คือ

หนึ่ง การได้รู้ถึงความเมตตาของอัลลอฮฺและการที่พระองค์ให้ความสำคัญต่อปวงบ่าวของพระองค์ โดยการที่ทรงส่งบรรดาศาสนทูตผู้ทรงเกียรติเหล่านั้น เพื่อมาชี้ทางและให้คำแนะนำ

สอง การได้ขอขอบคุณอัลลอฮฺต่อนิอุมัต(ความโปรดปราน)ที่ยิ่งใหญ่นี้

สาม การมีความรักต่อบรรดาศาสนทูต การยกย่อง และการสรรเสริญพวกเขาตามสถานะที่เหมาะสม เพราะแท้จริงแล้ว พวกเขาคือทูตของอัลลอฮฺและเป็นบ่าวที่ถูกคัดเลือก พวกเขาได้ทำหน้าที่อิบาดะฮฺต่อพระองค์ เผยแผ่สารแห่งพระองค์ ตักเตือนหมู่บ่าวของพระองค์ และได้อดทนต่อความเดือดร้อนที่คนเหล่านั้นได้ก่อกับพวกเขา

ผลของการศรัทธาต่อวันอาคิเราะฮฺ

และส่วนหนึ่งของผลที่ได้รับจากการศรัทธาต่อวันอาคิเราะฮฺ ก็คือ

หนึ่ง ความมุมานะในการปฏิบัติตามเชื่อฟังอัลลอฮฺ ด้วยความหวังที่จะได้รับผลบุญในวันนั้น และการหลีกเลี่ยงห่างไกลจากการฝ่าฝืนพระองค์ ด้วยความกลัวว่าจะต้องถูกลงโทษในวันนั้น

สอง เป็นการปลอบโยนบรรดาผู้ศรัทธา ในสิ่งที่พลาดไปจากพวกเขา ไม่ว่าจะจะเป็นความสุขและความสำราญในโลกดุนยา ด้วยความหวังว่าพวกเขาจะได้ความสุขสำราญและผลบุญในอาคิเราะฮฺทดแทน

ผลของการศรัทธาต่อเกาะดฺรุ หรือกฎสภาวการณ์

และส่วนหนึ่งของผลต่างๆ ที่ได้รับจากการศรัทธาต่อกฎสภาวการณ์ของอัลลอฮฺ ก็คือ

หนึ่ง การยึดอัลลอฮฺเป็นที่พึ่งเมื่อลงมือกระทำสิ่งใดก็ตามที่เป็นเหตุบังเอิญ เพราะทั้งเหตุบังเอิญและผลของมันนั้น ล้วนแล้วจะเกิดขึ้นตามกำหนดและลิขิตของอัลลอฮฺทั้งสิ้น

สอง ความรู้สึกสบายใจ และสงบนิ่งในใจ เพราะเมื่อรู้ว่าสิ่งใดก็ตามล้วนเกิดขึ้นด้วยกำหนดของอัลลอฮฺ และสิ่งที่เรารังเกียจก็ย่อมต้องเกิดขึ้นโดยไม่มีทางเลี่ยง จิตใจก็จะรู้สึกผ่อนคลาย หัวใจจะสงบนิ่ง และพอใจกับการกำหนดของอัลลอฮฺ ดังนั้น ไม่มีผู้ใดอีกแล้วที่จะมีชีวิตที่สุขขีง สบายใจเป็นที่สุด และสงบใจอย่างเข้มแข็ง มากไปกว่าผู้ที่ศรัทธาต่อกฎสภาวการณ์ของอัลลอฮฺ

สาม กำจัดความรู้สึกผยองโอ้อวดเมื่อได้รับสิ่งที่ตนปรารถนา เพราะการได้มาซึ่งนิอุมัตดังกล่าวคือสิ่งที่อัลลอฮฺกำหนดให้เขาเป็นปัจจัยแห่งความดีและความสำเร็จ ดังนั้น เขาจึงต้องขอบคุณอัลลอฮฺต่อนิอุมัตดังกล่าว และละทิ้งการโอ้อวดลิ้มตัว

สี่ กำจัดความรู้สึกกังวลและฟุ้งซ่าน เมื่อไม่ได้รับสิ่งที่ตนอยากได้หรือต้องประสบกับสิ่งที่ตนรังเกียจ เพราะแท้จริงแล้วมันเกิดขึ้นด้วยกำหนดของอัลลอฮฺผู้ทรงอำนาจแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน

ซึ่งมันจะเกิดขึ้นโดยไม่มีทางเลย ดังนั้น เขาจึงต้องอดทนและคาดหวังว่าอัลลอฮ์จะตอบแทนผลบุญให้กับเขาอันเนื่องจากสิ่งนั้น ในเรื่องนี้อัลลอฮ์ได้ตรัสว่า

﴿ مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا ۗ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٢٢﴾ لِكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ ۗ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿٢٣﴾ الحديد: ٢٢ - ٢٣

ความว่า “ไม่มีเคราะห์กรรมอันใดเกิดขึ้นในแผ่นดินนี้ และไม่มีแม้แต่ในตัวของพวกเขา เจ้าเอง เว้นแต่ได้มีไว้ในบันทึกก่อนที่เราจะให้บังเกิดมันขึ้นมา แท้จริงนั้นเป็นความง่ายตายสำหรับอัลลอฮ์ เพื่อพวกเขาเจ้าจะได้ไม่ต้องเสียใจต่อสิ่งที่ได้สูญเสียไปจากพวกเขา และไม่ได้เสียใจต่อสิ่งที่พระองค์ทรงประทานแก่พวกเขา และอัลลอฮ์มิทรงชอบทุกผู้หยิ่งจองหองและผู้คุยโวโอ้อวด” (อัล-หะดีด 22-23)

ดังนั้น เราจึงขอวิงวอนต่ออัลลอฮ์ ได้ทรงทำให้เราเย็นหยัดมั่นคงบนหลักความเชื่อนี้ ขอทรงประทานผลต่างๆ ของมัน และทรงเพิ่มพูนความประเสริฐของพระองค์แก่เรา อีกทั้ง เราขอวิงวอนให้พระองค์ทรงอย่าทำให้หัวใจของเราหันเหเบี่ยงเบน หลังจากที่พระองค์ได้ทรงชี้ทางแก่เราแล้ว ขอพระองค์ประทานความเมตตาแห่งพระองค์แก่เรา แท้จริง พระองค์นั้นเป็นผู้ทรงประทานให้อย่างมากมายิ่ง และการสรรเสริญทั้งหลายนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์พระผู้อภิบาลแห่งโลกทั้งมวล

ขออัลลอฮ์ทรงประทานพรและความศานติแก่ท่านนบีมุหัมมัดของเรา บรรดาเครือญาติและเศาะหาบะฮ์ของท่าน รวมทั้งผู้ที่ปฏิบัติตามพวกเขาเหล่านั้นด้วยดีเทอญ

เรียบเรียงเสร็จด้วยปลายปากกาของผู้เขียน

มุหัมมัด อัด-ศอลิหฺ อัล-อุษัยมีน

เมื่อ 30 เซาวาล ฮ.ศ. 1404